

5^e jaargang, no. 1
januari 2026

In deze uitgave:

- De eerste brief aan de Tessalonicenzen (8-slot)
- Ik en mijn huis, wij zullen de Heer dienen!
- Het fundament geeft levenskracht (11)
- Openbaring in vogelvlucht (11)
- Wandelen door het Oude Testament (33)
- Voor Zijn aangezicht
- Wat betekent het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus? (2)
- Jozef maakt zich aan zijn broers bekend

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Persoonlijk – Redactie
- 2 Ik en mijn huis, wij zullen de Heer dienen - Sjaak Roose
- 3 Het fundament geeft levenkracht (11) - Dick Tom
- 5 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp: MP3's van Cees Visser + lied
- 5 Wat betekent het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus (2) - Pieter van Berkel
- 8 Jozef maakt zich aan zijn broers bekend - Piet Guijt
- 10 De brief van Paulus aan de Tessalonicenzen (8) - J.E. v.d. Brink
- 13 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 13 Wandelen door het Oude Testament (33) - Cees Visser
- 19 Gedicht: Omarm mij - Gerrit van Ek
- 19 Voor Zijn aangezicht *Waar leef jij?* - Zeina Bassa-Dafesh
- 21 Openbaring in vogelvlucht (11) - Toon van den Hoorn
- 23 Mededelingen, websites, colofon
- 23 Gedicht: Want Gods waarheid...overwint! - Hanny Laurita

VAN DE REDACTIE: PERSOONLIJK

(bij wijze van uitzondering)

Mijn vrouw Tineke en ik hebben besloten om ons grote woonhuis te verlaten nu we zo langzamerhand een dagje ouder worden. Onze kinderen hebben ons dat aangeraden en nu zijn we zelf zover. We hebben een gelijkvloers appartement op de begane grond in Harderwijk gekocht waar wij op 2 maart de sleutel van hopen te krijgen. De verhuishagen komt op 31 maart. Er is aardig wat op te ruimen in een huis waar we inmiddels 36 jaar gewoond hebben. We zijn aan het 'ontspullen.' Wat mijzelf betreft moet er drastisch gesneden worden in het boekenbestand.

Waarom schrijf ik dit kleine persoonlijke verhaaltje? Om aan te geven dat ik even wat 'lucht' nodig heb wat betreft het verschijnen van Hoger-op. Daarom hopen we een rond 20^e-22^e van de komende maand een gecombineerd februari/maart-nummer met wat meer pagina's uit te brengen (zoals normaliter in het zomernummer) en het aprilnummer zal D.V. eind april uitkomen. Dan hoop ik tussen 20 februari en 20 april de 'klus' te klaren samen met wat helpers die we hard nodig zullen hebben. Tijdelijk zijn we dus meer bezig met de nodige aardse zaken.

Maar ook daar zal de Heer ons doorheen halen en ligt er een nieuw jaar voor ons om samen de Heer te dienen. Het openingsartikel van wijlen broeder Sjaak Roose is naar aanleiding van een nieuwjaarstoespraak over dit thema die hij in januari 1976 in de VEG Ede hield en ik hem daar - vanuit Barneveld komende - voor het eerst met veel zegen hoorde (nadat ik mij medio 1975 op Kracht van Omhoog had geabonneerd). Een bijzondere herinnering voor mij!

Een hartelijke groet, Jildert de Boer.

VAN DE PIONIERS

'IK EN MIJN HUIS, WIJ ZULLEN DE HEER DIENEN!' (Jozua 24:15b)

Door Sjaak Roose

Evangelist Sjaak Roose doet een oproep in een meeting

Het getuigt van geloof, zekerheid en moed om in deze tijden vol geestelijke stormen, die tekst als *persoonlijke belijdenis* te kunnen uitspreken en waarmaken. Vele christenen vouwen vol zorg de handen vanwege 'het bulderen der zee en branding' (geestelijk wel te verstaan), waarin de ontwikkelingen door satanische machten duidelijk te onderkennen zijn. Een ontwikkeling, die wij zien in een toenemende wildernis in leerstellingen en verwarringen, zoals we die ook zien in politiek en maatschappelijk opzicht in de samenleving over de gehele wereld. Enerzijds toename van verslaving en ontbinding van het menselijk en maatschappelijk leven; anderzijds het tumult op het geestelijk erf van groeiende tegenstellingen in leringen en interpretaties in kerken en groepen. De eindontwikkeling zal daarin te zien geven: OF het blijven uitleggen van de Schrift met *natuurlijk* gerichte normen, OF kennis en inzicht in de *geestelijke* wereld, in het Koninkrijk Gods zoals Jezus ons dit verkondigde.

Om daarin kalm en rustig en evenwichtig te blijven, vraagt meer dan goede bedoelingen, eerder: een leven, diep verankerd in Jezus, dat geestelijke gevormd is. *Ik en mijn huis zullen de Heer dienen.* Laat ik drie facetten noemen:

1. **Mijn huis = mijn lichaam, en Gods lichaam of tempel** (1 Kor. 6:19).

Het is een groot voorrecht, de Heer te dienen met ons hele hart= geest= persoonlijkheid. Ons lichaam als levende offerande (zie Rom. 12:1) zal een afspiegeling geven van die zuivere band met de

Heiland. *Een christenleven is een Christus-leven.* Daarvoor moeten we onze innerlijke zuiverheid vast houden!

2. **Mijn huis = mijn gezin, familie.** Als één van de partners in het huwelijk niet gelijk gericht staat en leeft, wordt deze dienst aan de Heer bijzonder belangrijk: Christus tonen in woorden en leven van alle dag. Dit kan ook op kinderen of ouders slaan. De Heer dienen is een zaak van het eigen hart. Stanley Jones zei het eens zo: "Wees triomferend in uw huis, en u zult het overal zijn!"
3. **Mijn huis = mijn en onze geestelijke gemeente.** Samen dus de Heer dienen, dat wil zeggen ondergeschikt zijn en gehoorzamen aan wat Hij ons vraagt of opdraagt. Elkaar versterken in de liefdeband en opbouwen. Aandacht aan de sterken en aan de zwakken, die wel willen, maar nog niet zo goed kunnen. Ook aan de 'backsliders' (letterlijk: terugglijders) die de boodschap wel kennen, maar geen overwinningen boeken door slapheid van wil, halve overgave en een leven meer uit gevoel dan uit geloof. Aandacht ook voor de zieken of lichamelijk zwakken. Allen zullen de Heer *dienen*.

Samen gaan we in het nieuwe jaar voort geestelijk voedsel voort te brengen voor onze geestelijke groei, geestelijke weerbaarheid te versterken, uitingen te geven aan liefde voor het verlorene. En Gods wil als het hoogste te verwerkelijken in:

- a. ons eigen hart en leven,
- b. in ons gezins- of familieleven, en
- c. in onze eigen gemeente.

Wat een roeping, wat een mogelijkheden, wat een jaar! Daaraan willen we van harte meewerken en bouwen.

(Uit de 'Schakel', gemeenteblad VEG 'De Rank', Groningen: januari 1976).

HET FUNDAMENT GEEFT LEVENSKRACHT (11)

Door Dick Tom

GELOOF IN GOD

Het Woord werkt

Nu we de verschillende blokkades en denkfouten hebben opgeruimd, is het mogelijk om verder te kijken naar het volgende punt van het fundament: "Geloof in God."

Geloof in de bijbel, het Woord van God, werkt altijd iets uit. Geloof is niet een verzameling opvattingen. Geloof is niet een serie geboden en verboden, ook niet de kennis van een serie verhalen over gebeurtenissen en de achtergronden daarvan. Nee, geloof in het Woord van God zet de kracht van God in werking om zijn Woord ten uitvoer te leggen ook in deze tijd:

- **"U geschiedt naar uw geloof"** (Matteüs 8:13).
- **"Het woord van God keert nooit ledig weer maar zal doen wat Hem behaagt en volbrengen waartoe Hij het zendt."** (Jesaja 55:11).
- **"Ik schaam mij het Evangelie niet, want het is een kracht van God tot behoud, voor een ieder die gelooft."** (Romeinen 1:16).

Ook hier blijkt weer overduidelijk dat geloof niet een stel opvattingen is die iemand uit zijn hoofd kan leren. Geloof maakt het evangelie tot *een kracht, die behoud uitwerkt*. Dat veel mensen niet 'voor hun geloof durven uitkomen' zit hem in het feit, dat ze niets te vertellen hebben, omdat het niet werkt in hun leven. Iedereen, die vanwege een ernstige ziekte een geneesmiddel ontving dat werkte en de problemen oploste, is daar vol van en spreekt er over op bijvoorbeeld verjaardagen of waar dan ook. Hij schaamt zich niet, want hij vond baat bij het geneesmiddel.

Wanneer een autofabrikant een bepaald merk op de markt zet, dan zorgt hij ook voor een netwerk van dealers, om aan de klanten de nodige service te bieden, zodat de nodige reparaties uitgevoerd kunnen worden. Hoeveel te meer zal de Schepper, die de mens op de aarde zette, niet zorgen voor een netwerk van hulpverleningsmogelijkheden, zodat de mens hulp kan ontvangen, wanneer hij in de problemen komt. Daarom is de tweede stap van het fundament: geloof in God.

Geloven is een actie van de innerlijke mens

Vaak hoor je betreffende het geloof de uitdrukking: "Dat moet je van boven gegeven worden." Niets is minder waar! Als dát waar was, dat het geloof van 'boven gegeven wordt', zouden er heel wat problemen zijn. Om een paar van deze problemen te noemen:

- Je kunt de mens nooit uitnodigen om tot geloof te komen.
- Een ongelovige is niet zelf verantwoordelijk voor ongelooft, want het was hem immers niet gegeven.
- Voor iets wat je niet gegeven wordt, is geen vergeving nodig!
- Waarom zou het de één wel gegeven worden en de ander niet?

- Als in dat geval het geloof je niet gegeven wordt, ga je dus verloren.
- Ga je verloren zonder dat je er zelf iets aan kon veranderen of er verantwoordelijk voor was.

Uit de vijf omschreven problemen blijkt duidelijk dat de bovengenoemde uitdrukking niet klopt!

Hoe zit het dan wel?

In het dagelijkse leven heeft de ziel van de mens allerlei functies die nodig zijn om zich te bewegen in het intermenselijk verkeer. Een van deze functies is geloven.

Zonder te geloven zou ik in de supermarkt geen verpakte levensmiddelen durven kopen omdat ik er nooit zeker van zou zijn wat er in de verpakking zou zitten. Zonder te geloven zou een mens bijvoorbeeld nooit in een flat de lift durven gebruiken. Zelfs een alledaagse afspraak kunnen maken hangt samen met deze vorm van geloof.

In het geestelijke leven heeft de geest van de mens allerlei functies en één daarvan is geloven. Door onze geest geloven we het Woord van God en vertrouwen we Hem op Zijn Woord. De Bijbel zegt:

- ***“Maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken”*** (Hebreeë 11:6).
- ***“Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind voortgedreven en opgejaagd wordt. Want zulk een mens moet niet menen, dat hij iets van Hem zal ontvangen, innerlijk verdeeld als hij is, ongestadig op al zijn wegen”*** (Jakobus 1:6).

De tekst waar alle problemen, ten onrechte overigens, door ontstaan is deze:

- ***“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf; het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand roeme.”*** (Efeziërs 2:8).

Het behoud wordt ons door God gegeven, uit genade, omdat we geloven! Dat is de inhoud en de betekenis van de woorden van deze tekst! Een andere tekst die duidelijk laat zien dat God hulp geeft als we Hem er gelovig om vragen luidt:

- ***“Laten we daarom met vrijmoedigheid (gelovig) toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om***

hulp te verkrijgen te gelegener tijd” (Hebreeë 4:16).

Onderstaande teksten spreken van een Godsbeeld, waarbij niemand verworpen wordt die gelooft:

- ***“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die gelooft, niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe”*** (Johannes 3:16).
- ***“Zó bestaat er bij uw Vader, die in de hemelen is, niet de wil, dat één dezer kleinen verloren gaat”*** (Matteüs 18:14).
- ***“Want dit is de wil van mijn Vader, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe”*** (Johannes 6:40).

Onderstaande opsomming geeft een beeld van de samenhang van de bekering, geloof in God en de wedergeboorte:

1. God richt zich op de mens
2. De mens richt zich op God: bekering van de mens
3. Gods Woord en Gods Geest werken samen
4. De mens komt tot leven door Woord en Geest
5. De wedergeboorte vindt plaats, als vrucht van de gemeenschap tussen God en de mens
6. Wedergeboorte: “Godsvrucht”

Als de mens zich richt op God, zal God altijd positief daar op in gaan. We lezen dit o.a. in de volgende teksten:

- ***“Want des Heren ogen gaan over de gehele aarde, om krachtig bij te staan hen, wier hart volkomen naar Hem uitgaat”*** (2 Kronieken 16:9).
- ***“Nadert tot God en Hij zal tot u naderen”*** (Jakobus 4:8).
- ***“Toen riepen zij tot de Heere in hun benauwdheid, en Hij verlostte hen uit hun angsten”*** (Psalm 107:6,13,19,28).

Voor ieder is de mogelijkheid tot God te naderen in geloof. Nooit zal God iemand afwijzen. De veel genoemde uitspraak middels de profeet Maleachi:

“Jacob heb ik liefgehad maar Ezau heb ik gehaat” (Maleachi 1:3).

Dit deed God niet vooraf of tijdens de jeugdijaren van de beide jongens, maar ongeveer 1000 jaren na de beëindiging van hun beider leven, als terugblik op hun gedrag en beoordeling daarvan.

Geloof in God groeit naarmate wij Gods Woord kennen en vertrouwen en zien dat God zijn Woord ook, in onze

omgang met Hem, waarmaakt! Geloof in God is een actie van onze geest. Door de gemeenschap van onze geest met de heilige Geest ontstaat in onze gedachten vertrouwen op het Woord van God, dus geloof.

Geloof in God werkt altijd door middel van de samenwerking van Gods Woord en Geest.

De mens is vrij in programmakeuze:

- welk woord wil hij geloven?
- op welke geestelijke kracht wil hij zich richten?

(Wordt vervolgd).

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Beste lezers/luisteraars,

Bij het lezen van de artikelen over "Wandelen door het Oude Testament" en "Openbaring in vogelvlucht" moest ik sterk denken aan twee preken die in wezen hetzelfde vertellen. De verhaalvorm en het taalgebruik daarvan zijn weliswaar niet letterlijk zoals in de Bijbel staat maar de bedoeling van het verhaal, de zeggingskracht komt op hetzelfde neer. Die is meer eigentijds al stammen de boodschappen al weer uit 1989 en 1990.

De eerste heeft als titel meegekregen 'Schansen en bolwerken slechten' (24-9-1989). De tweede van een jaar later heeft de benaming 'Na bevrijding volgt vaak achtervolging' (25-11-1990). Beide boodschappen werden gebracht door Cees Visser uit Breda. Het kan boeiend zijn om deze boodschappen nog eens te beluisteren maar dan in een andere vorm:

[19890924-1172-C.Visser\(jr\)-2cor10:3-5,openb1:3-Schansen en bolwerken slechten](#)

[19901125-1235-C.Visser\(jr\)-jer20:7-18-Na bevrijding volgt vaak achtervolging](#)

(met de kanttekening van Cees Visser, dat de meer recente verwoording/toepassing van deze onderwerpen in het boek: *De komst van Jezus Christus* (hoofdstuk 6, paragraaf 6 te vinden is, red.).

Wat de boodschap over Openbaring betreft en met name het deel over Late regen, Dageraad, Gewilligheid en Barendsweën wil ik

bij wijze van ingezonden brief reageren met een

ingezonden lied, lied 192 Kapelklanken, waarin we allemaal die boodschap kunnen uitzingen. Het lied is gemaakt door Rita Tonkens op basis van Ps. 110.

DE DAAD BIJ HET WOORD

WAT BETEKENT HET DAADWERKELIJK EN CONSEQUENT VOLGEN VAN JEZUS (2)

Door Pieter van Berkel

Volgen van Jezus is méér dan het alleen maar zeggen.

Eerst maar even een persoonlijke noot. Jarenlang heb ik de prediking van het Koninkrijk der hemelen aangehoord en bestudeerd en mogen delen met anderen. Heel

lang geloofde en getuigde ik, dat ik Jezus volgde. En ja... in zekere zin was dat ook zo. Ook geloofde ik dat als je Jezus volgt Hij zorgt en Hij bevrijdt en Hij geneest. Dat is ook zo, alleen de ervaring bleef vaak op een of andere manier achterwege. Mijn verstand wist het en het leefde ook wel in mijn hart. En toch ontbrak er iets dat ik niet kon omschrijven. Totdat ik mij realiseerde, dat het volgen van Jezus veel meer is dan het alleen maar zeggen. Daarom dit onderwerp.

Gestart in de vorige bijdrage waarin we hebben kunnen lezen, *wie* en waardoor wij mogen en kunnen zijn in Christus. Verzegeld door doop in water en Geest. Gereinigd door het bloed van het Lam. Verzekerd van de eeuwigheid samen met God de Vader én de Zoon Jezus. Mogen en kunnen uitgroeien naar geestelijke volwassenheid. Wat een perspectief! Haast niet te bevatten.

En toch... kwam bij mij het moment, dat ik dacht: *er ontbreekt iets*. Het is niet 100% compleet. Ik kom /kwam dit ook regelmatig tegen bij andere gelovigen die oprecht Christus willen volgen. Daarom neem ik de vrijheid met de lezer samen hardop na te denken over hoe verder en... hoe we '*dit volgen van de Heer*' compleet kunnen maken in de praktijk van ons eigen persoonlijk leven.

Jezus daadwerkelijk volgen heeft alles te maken met hoe we Hem volgen

We leven in een rumoerige en chaotische tijd. De dagen zijn als die in de tijd van Noach. Nou, dan weet je wel

wat ik bedoel. Het wordt er allemaal niet beter op, tenminste als je blijft kijken naar wat je om je heen ziet gebeuren. En dit is wat veel gelovigen onrustig maakt en zelfs angst aanjaagt. De 'grote onruststoker' zoekt een voedingsbodem in het hart en het denken van mensen. Wat is dan die voedingsbodem? *Dat is het uit het oog verliezen van onze werkelijkheid* die van ons is, omdat we gekozen hebben om Jezus te volgen. En.... ja het lukt hem nog veel te vaak binnen te komen met negatief denken bij mensen, waardoor hun leven vaak volledig op zijn kop komt te staan. Hoe komt dat toch? Waarom lukt het hem zo vaak nog mensenlevens overhoop te halen. Hoeveel broeders en zusters ervaren hun leven als het lopen in een cirkel. Men komt steeds weer terug bij AF. Ze komen eigenlijk geen steek verder, terwijl ze wel elke zondag onder het Woord zitten. Dit heeft alles te maken met **hoe** we Jezus volgen. *Psalm 37:5 zegt: Vertel alles wat je bezighoudt aan de Here en vertrouw Hem. Hij zal in alles voor u zorgen.* Hier ligt dus de kern. Vertel alles wat je bezighoudt. Vaak hoor je christenen bidden in 'evangelietaal' dat is aangeleerd door wat ze horen in een gemeente. De Heer zegt eigenlijk tegen ieder van ons: *zeg nou maar gewoon in eigen woorden wat je bezighoudt.* Alles, maar dan ook echt alles. Ben je in een halleluja- stemming spreek het uit. Maar we zijn niet altijd in een hallelujastemming toch? Ik niet altijd. dat geef ik eerlijk toe. Ook dát mag ik uitspreken bij de Heer. Gewoon in eigen 'huis- tuin- en keukentaal, zoals jij bent. Als je dit leert en praktiseert, geeft dat onmiddellijk aan *hoe vertrouwelijk* jouw volgen en persoonlijke omgang is met de Heer.

Jezus daadwerkelijk volgen is Hem elke dag met hart en ziel zoeken

Hosea 10:12 HSV. Zaai voor uzelf in gerechtigheid! Oogst in goedertierenheid! Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! Het is tijd om de HEERE te zoeken, totdat Hij komt en gerechtigheid over u laat regenen.

Deze tekst roept ons op Hem te zoeken en dat niet steeds uit te stellen of... het slechts af en toe bijv. als je Hem ergens voor nodig hebt. Hem daadwerkelijk volgen is een bewuste dagelijkse keuze. Wat we zaaien, is bijv. hoe wij ons gedragen, onze houding naar elkaar in de gemeente en mensen buiten de gemeente. Dit bepaalt ook wat we zullen oogsten. Zijn we gemakzuchtig, dan zullen we niets oogsten, maar verder verwijderd raken van God en Jezus. God roept ons daarom steeds weer op in onze persoonlijke levens - +de braakliggende

delen van onze levensakker - om te ploegen. Bij het omploegen komen alle zaken aan de oppervlakte die ons nog afremmen in het werkelijk volgen van de Heer. Hij roept ons op *alle nog bestaande schansen en bolwerken* die ons tegenhouden (2 Kor. 10:4-5) en ons gemakzuchtig maken op te ruimen. Hij roept ons op na het opruimen al die vrijgekomen plekken in je hart in te zaaien met de gerechtigheid, het karakter van Jezus. Dan zul je verder veranderen en dat zal nog meer zichtbaar worden in je eigen leven en omgeving. Dit kan alleen maar als we Hem met hart en ziel zoeken. *2 Kronieken 15:2b NBG21. De Heer staat aan uw kant zolang u aan zijn kant staat. Als u hem zoekt, zal hij zich door u laten vinden, maar als u zich van hem afwendt, zal hij zich van u afwenden.*

Jezus volgen is daadwerkelijk Hem gehoorzaam zijn
Jeremia 7:23 HSV. Maar deze zaak heb Ik hun geboden: Luister naar Mijn stem. Dan zal Ik u tot een God zijn, en ú zult Mij tot een volk zijn. Bewandel heel de weg die Ik u gebieden zal en het zal u goed gaan. God herinnert ons er aan, dat geloof niets te maken heeft met het navolgen van religieuze regels en handelingen. Bijvoorbeeld, als je jezelf allerlei regels oplegt om zodoende God te behagen. Overal waar 'moeten' voor staat is dwang en is niet van God. Ik moet naar de samenkomst, ik moet nu bijbellezen, ik moet nu aanbidden, ik moet mijn tienden geven. Veel mensen denken helaas, dat ze daarmee de Heer welgevallig zijn. Wetmatige dwang noem ik het. Het lijkt goed, want je intentie is God behagen, maar de dwang komt voort uit een hoek die *niet* van God is. God zoekt juist onze gewilligheid en bereidheid tot i.p.v. gedwongen allerlei religieuze routines te volgen. God vraagt maar één ding en dat is totale overgave en bereidwilligheid om gehoorzaam te zijn/worden aan Hem. Als we Hem zoeken en echt gaan leren wandelen met God en Jezus dan valt dat 'moeten' weg. Alles wat je dan doet is uit pure bereidwilligheid die gebaseerd is op een pure liefde voor God en Jezus. Dat is een prachtige vorm van aanbidden. Aanbidding is niet alleen zingen, maar ook daadwerkelijk doen wat de Heer van ons vraagt. Door dit te doen eer je de Vader en de Zoon met jouw daden.

Jezus daadwerkelijk volgen is er op gericht zijn volledig vrij te komen

God heeft een héél goede reden om ons hier iedere keer weer op te wijzen. Hij vraagt van ons totale overgave en een oprecht hart om helemaal vrij te komen. God weet,

dat als we niet *volledig* loskomen van alle negatieve invloeden zoals o.a. gemakzucht, dwang en manipulatie dit je vijand kansen geeft om je uiteindelijk geheel af te scheiden van God. Dat gebeurt heel subtiel. Soms heb je er niet eens erg in. Dat betekent, dat we het einddoel, de diepste wens van God voor ons leven niet kunnen bereiken. Die diepste wens is geestelijk volwassen worden, onbesmet zijn en zo toebereid worden/zijn om... als partner van God zelf - op Zijn niveau - samen met Hem te leven en Zijn schepping te herstellen. Dit is, zoals we allemaal wel weten wat de duivel absoluut niet wil. *God wil, dat onze vijanden - jouw persoonlijke vijanden- totaal ten onder gaan in jouw en mijn leven.* Dit vraagt oprechte overgave en...gehoorzaamheid aan Hem. Laten we daarom deze woorden dagelijks samen met Jezus uitspreken: ***“Heer hier ben ik om Uw wil te doen”*** *Hebreeën 10:9.* Hierdoor bouw je jouw vertrouwen en geloof op en... dat kun je dus echt alleen werkelijkheid maken door dagelijks heel dicht bij God en Jezus te zijn. Het luistert daarom heel nauw **hoe** ik Jezus volg en **hoe** consequent ik daarin ben.

Daadwerkelijk Jezus volgen is luisterend bidden

Dat moeten we leren. Er is zoveel ruis om ons heen en ik bedoel niet natuurlijke herrie, maar geestelijke ruis. Bijvoorbeeld, je hersenen werken op volle toeren en je kunt dat niet zomaar stoppen. Dat heeft allerlei oorzaken die iedereen zelf wel kan invullen. Daardoor is er geen concentratievermogen en kun je dus nooit de stem van de Heer horen. Misschien herkenbaar? Bij mij zelf wel. Ik los dat dan op door gewoon mijn ding te doen waar ik mee bezig ben. Ik kan wel uren op mijn knieën blijven zitten maar *bij mij* werkt dat niet. Al bezig zijnde bid ik in mijn geestelijke taal (tongen) en... dat werkt. Zo wordt mijn vijand lam gelegd en kom ik tot innerlijke rust. Luisterend bidden is zo belangrijk. Veel mensen hebben dit zich nooit echt aangeleerd. Het is toch immers zo, dat als ik bid, God luistert en als God spreekt luister ik.

Als je deze basis gedachte toepast, dan kan God Zijn werk in je doen en... antwoord geven op alle zaken die je bezig houden. Is dat altijd onmiddellijk? Nee, het is zoals eerder gezegd geen hocus pocus. Vaak zullen we volhoudend moeten bidden. *Hebreeën 10:36 HSV.* ***Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen.*** Wat is dan die wil van God? Dat we Jezus daadwerkelijk en consequent volgen.

Daarom zou het fijn zijn ook jullie ervaringen te horen
Luisterend bidden is óók bidden met verwachting. Maar wát verwachten wij eigenlijk van de Heer? Bidden en verwachten, terwijl de verwachting niet meteen of helemaal niet ingevuld wordt. Iedereen heeft hier mee te maken denk ik. Daarom zou het fijn zijn ook jullie ervaringen en gedachten hierover te horen. We kunnen leren van elkaar toch? We zijn immers allemaal nog op weg en we hebben allemaal zo onze ervaring en beleving? We zijn allemaal verschillend als mens. Ik bedoel hiermee: ieder mens is anders en bijzonder in eigen unieke persoonlijkheid. Zo zijn we door onze Schepper gemaakt. Of je nu rijk of arm bent, wit of een mooie donkere huidskleur hebt, dat is totaal onbelangrijk. Maar als ons hart gericht is op God en de Zoon zijn we één in de Geest, waarin we allen zijn gedoopt of gedoopt kunnen worden. Verschillen zouden daarom geen verdeeldheid moeten scheppen maar juist eenheid, omdat God door Zijn Geest aansluit bij een ieder zoals hij of zij is.

Daadwerkelijk volgen van Jezus is het ontwikkelen van een persoonlijk en gezamenlijk gebedsleven

Bidden is praten met God en Jezus en niet alleen maar vragen stellen. God is geen geestelijke pinautomaat. Als je echt heel veel van iemand houdt, dan wil je toch niets liever zoveel mogelijk in zijn of haar nabijheid zijn, toch? We zeggen allemaal, dat we God liefhebben met geheel ons hart en verstand, maar... de praktijk laat het vaak toch een beetje afweten. Drukke en andere prioriteiten of gemakzucht zijn daar vaak oorzaak van. Pas geleden had ik nog een gesprek met iemand die zei: ‘Ja ik weet het wel, maar het komt er gewoon even niet van.’ Herkenbaar? Ons natuurlijk leven is tastbaar maar het leven met de Heer is voor veel mensen soms toch een beetje abstract. Je ziet God en Jezus niet in het echt hoor ik vaak, dus is het moeilijker. Een ander zegt, ‘Ja, ik weet het met mijn verstand, maar ik voel het niet altijd’. Ik kom dat heel vaak tegen; althans hier bij ons. Zelf denk ik dat dit bij heel veel christenen het geval is en niet alleen hier. Daarom is het bouwen van een persoonlijk gebedsleven zo uitermate belangrijk. Bidden hoeft niet moeilijk te zijn. Het is net als ademen: het gaat ongemerkt. Zo mogen we ook voortdurend met God in contact zijn: als je wandelt, als je bezig bent, als je hulp nodig hebt, of een belangrijke beslissing moet nemen. Paulus roept ons op om voortdurend te bidden en ons daarbij te laten leiden door heilige Geest *Efeziërs 6:18*. Soms heb je woorden om te bidden, soms niet. Dan kun je luisterend bidden.

Dat is gewoon *stil* zijn zodat God tot je kan spreken. Er kunnen periodes in je leven zijn dat bidden moeilijk gaat of... dat je het idee hebt dat je gebed niet gehoord en verhoord wordt. Wat is er dan mooier om in je plaatselijke gemeente samen te bidden. Hier wordt kracht aan verbonden. Lees *Hand. 12:5* maar, waar je leest, dat de gemeente bad voor Petrus en... God hem bevrijdde uit de gevangenis ondanks zware bewaking.

Jezus daadwerkelijk volgen als lokale gemeente

Persoonlijke en consequente omgang met God en Jezus is onze enige mogelijkheid om het beeld van Jezus en daarmee het beeld van de Vader geheel gelijkvormig te laten worden in ons persoonlijk leven. Maar we zijn geen op zichzelf staande volgelingen. Wij vormen de Gemeente van Jezus en de lokale gemeente zou een weerspiegeling van die gemeente van Jezus moeten zijn. We zijn er dus nog niet maar... we jagen er wel naar. Daarom geloof ik, dat we ook *samen* een eenheid kunnen zijn/worden in dat volgen van onze Heer. Dat vraagt inzet en geduld voor en acceptatie van elkaar ongeacht mogelijke verschillen. Samen omzien naar elkaar in liefde en met dienstbetoon. Zoenschap leren toepassen. Dat gaat met vallen en opstaan. Is dat erg? Nee absoluut niet. Maar juist door onze individuele en vertrouwelijke omgang die we met God en Jezus kunnen opbouwen wordt deze weerspiegeling door jou en mij heen óók zichtbaar in je eigen lokale gemeente. *Dat kán dan niet uitblijven. Dit willen we toch allemaal?* Daarom: Jezus volgen is gelovend bidden, spreken en luisteren in je persoonlijke omgang met God, maar óók samen als gemeente:

- Samen bidden schept broederlijke liefde ondanks de misschien bestaande verschillen van mening die je onderling hebt.
- Samen bidden geeft elkaar troost en bemoediging en schept bewogenheid voor elkaar.
- Samen bidden verenigt mensen met elkaar.
- Samen bidden maakt, dat je elkaar kunt vergeven en in liefde kunt omarmen en aanmoedigen.
- Samen bidden maakt ons één en schept binding met en acceptatie van elkaar ondanks de verschillen.
- Samen bidden is een krachtig signaal in de hemel waar onze vijanden niet tegen opgewassen zijn.
- Samen bidden is het samen als gemeente daadwerkelijk volgen van Jezus.

In Hem verbonden! (*wordt vervolgd*).

JOZEF MAAKT ZICH AAN ZIJN BROERS BEKEND

Een schaduwbeeld van wat gebeurt met ongelovige Joden bij de wederkomst van Jezus?

Door Piet Guijt

[\(24\) Jozef maakt zich aan zijn broers bekend. Een schaduwbeeld van wat gebeurt met ongelovige Joden bij de wederkomst van Jezus? | LinkedIn](#)

Inleiding

Heel vaak wordt het verhaal van Jozef die zich bekend maakte aan zijn broers (Gen. 45:1) genoemd als een soort bewijs dat Jezus Zich bij Zijn wederkomst in glorie ook zal ontfermen over die Joden die *niet* in Hem geloven, maar Hem dan zullen zien. Men ziet de relatie van Jozef en zijn broers als beeld voor en

Foto: Gospelimages, Christenen voor Israël

heenvijzing naar de relatie tussen de Messias en Zijn 'volk Israël' bij Zijn wederkomst. Iemand schreef: "Zoals Jozefs broers hem pas herkenden toen hij zich aan hen bekendmaakte (Gen. 45), zo zal het ook zijn met veel Joden, die Jezus pas zullen (h)erkennen als Hij Zich aan hen zal bekendmaken bij Zijn wederkomst."

Men denkt dus dat de Joden die Jezus nog niet als Verlosser hebben aangenomen, bij de wederkomst van Jezus alsnog tot geloof in Hem zullen komen en gered zullen worden. Maar klopt die vergelijking van Gen. 45:1 met wat gebeurt bij de wederkomst wel? Wij zullen die vraag hieronder bespreken.

Waarom gaat de vergelijking niet op?

Vooraf willen wij opmerken dat uiteraard niet te ontkennen is dat er veel parallellen zijn tussen het leven van Jozef en dat van Jezus: gehaat zonder oorzaak, karakter, gehoorzaamheid, vernedering, van lijden tot heerlijkheid, etc... Maar hoe zit het met de hierboven bedoelde vergelijking?

1. De belangrijkste reden dat de vergelijking niet opgaat, is dat er alleen redding mogelijk is door *geloof*

in Jezus Christus, en niet op basis van een natuurlijk/fysiek zien. Immers, uit het Woord van God kan ieder mens (Jood of niet-Jood) weten Wie Jezus is, en wordt ieder mens opgeroepen om Hem in geloof aan te nemen vóórdát Hij wederkomt zonder Hem gezien te hebben. Immers, **"Hem hebt gij lief, ZONDER Hem GEZIEN te hebben; in Hem gelooft gij, ZONDER Hem thans te ZIEN, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde"** (1 Petr. 1:8). Als mensen Jezus niet aannemen als hun Verlosser, dan zullen zij verloren gaan. **"Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe"** (Joh. 3:16) en **"Wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God"** (Joh. 3:18b). Denk ook aan: **"Jezus zei tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij"** (Joh. 14:6). **"En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden"** (Hand. 4:12). Het kan voor alle mensen, dus ook voor Joden, maar op één manier, namelijk door geloof in Jezus.

In het verhaal van Jozef en zijn broers werd de 'bedekking' (het niet weten wie Jozef is) weggenomen toen Jozef zich bekendmaakte. Het was dus *niet* een zaak van geloof, maar van *zien en horen* toen Jozef vertelde wie hij was.

2. Men wijst vaak op de volgende drie teksten, namelijk:

a. Zacharia 12:10b - **"zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene"**.

Het gaat om een rouwklacht als gevolg van spijt en wroeging.

b. Johannes 19:37 - **"En weder zegt een ander Schriftwoord: Zij zullen zien op Hem, die zij doorstoken hebben."**

De profetie van Zacharia 12:10 is in vervulling gegaan. De Joden (althans een deel ervan) zijn verantwoordelijk voor de kruisiging.

c. Openbaring 1:7 - **"Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weklagen. Ja, amen"**.

Dit vers slaat op de wederkomst van Jezus. Elk oog zal Hem zien, dus zowel Joden als niet-Joden. En zij, die Hem doorstoken hebben, zijn allen (zowel uit Israël als uit andere volkeren) die Jezus hebben afgewezen. Het 'weklagen' slaat volgens de StudieBijbel op vertwijfeling en wanhoop in verband met het naderende oordeel.

De drie genoemde teksten betreffen dus geen positieve situatie. Men kan er niet uit afleiden dat ongelovige Joden (en ongelovige niet-Joden) bij de wederkomst alsnog behouden zullen worden.

4. Bedacht moet worden dat de wederkomst van Jezus wordt vergezeld van al Zijn heiligen (1 Thess. 3:13). Dat zijn zij die tijdens hun leven Jezus wél hebben aangenomen en Hem hebben gevolgd in een proces van geloofsgroei en heiligmaking, en in Christus gestorven zijn en bij de wederkomst van Jezus zijn opgestaan met een verheerlijkt lichaam. En daarnaast ook de dan nog levende gelovigen die in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, veranderd zijn geworden (1 Kor. 15:52). Mensen die het proces van geloofsgroei en heiligmaking niet hebben meegemaakt, staan echter erbuiten.

In het verhaal van Jozef en zijn broers gaat het alleen over Joden, maar bij de wederkomst van Jezus gaat het over mensen uit alle volkeren.

5. In het verhaal van Jozef en zijn broers nemen zij (eigenlijk vader Jakob - Gen. 42:2) het initiatief tot het verkrijgen van graan. Dát was het doel. Ook al zou Jozef zich niet bekend hebben gemaakt, ook dan zouden de broers graan hebben kunnen kopen.

Bij de wederkomst van Jezus gaat het om wel of niet behouden zijn. Dat hangt af van de vraag of mensen wel of niet in Jezus *geloofd* hebben. Daarom zijn de Vader en Jezus Degenen die het initiatief nemen en mensen oproepen om *nu al* in Jezus te geloven.

6. In Genesis 42 t/m 44 staat beschreven wat voorafging aan het moment dat Jozef zich aan zijn broers bekend maakte, bijvoorbeeld dat Juda zich borg stelde voor Benjamin (Gen. 44:18 t/m 34). Jozef was aangedaan door het pleiten van Juda voor diens halfbroer Benjamin, de jongere broer van Jozef. Wat dat betreft, is er geen parallelverhaal bekend met wat voorafgaat aan de wederkomst van Jezus.

Men begint zomaar in Gen. 45:1 en past dat toe op de wederkomst van Jezus Christus zonder naar de context te kijken. Overigens is het verhaal in Genesis nog niet af, want pas na de dood van Jakob vragen de broers

vergeving aan Jozef (Gen. 50:17). Hebben de Joden aan Jezus vergeving gevraagd?

7. De vraag is of men een lokaal familiegebeuren uit Gen. 45:1 kan vergelijken met een wereldomvattende gebeurtenis waarvan wij nu nog geen voorstelling hebben.

8. Men zegt wel eens dat God een bedoeling zou hebben met het feit dat een deel van de Joden Jezus niet erkennen als de beloofde Verlosser. De bedekking bij de Joden was en is echter NIET door God gewild, maar een gevolg van hun eigen ongehoorzaamheid en hardnekkigheid. De bedekking verdwijnt alleen als men bereid is Jezus als Verlosser te erkennen en aan te nemen (2 Kor. 3:14 t/m 18).

9. Het wijzen op het verhaal van Jozef en zijn broers, en op "God zal op Zijn tijd de Joden bereiken" is niet in overeenstemming te krijgen met Hand. 4:12, Joh. 3:16-18, Joh. 14:6, en roept nog de vraag op wat er gebeurt met de vele Joden die vóór 'Zijn tijd' zijn gestorven.

Tot slot nog dit: kun je dit linken aan de opnameleer?

Het toppunt (lees: dieptepunt) van misbruik/misinterpretatie van Bijbelteksten en Bijbelverhalen (i.c. Gen. 45:1) is wat iemand schreef voor de verdediging van zijn opvatting over de zgn. opname van de gemeente vóór de grote verdrukking. Ik citeer uit pag. 200 van het boek *Het mysterie van de opname*: "In Genesis 45:1 zien we een subtiele maar krachtige parallel van de *verdwijning* van de Gemeente, als Jozef zich bekend maakt aan zijn Hebreeuwse broers. Dit gebeurde namelijk pas nadat de Egyptenaren waren *weggestuurd*. ... Blijkbaar kon Jozef zich niet aan de zijnen bekend maken, voordat degenen die hem kenden van het toneel verdwenen waren. Dit is een duidelijk schaduwbeeld van de Opname van de Gemeente."

Ik hoop en neem aan dat deze auteur bij nadere bezinning zijn opmerking toch niet serieus kan nemen en zal willen intrekken.

Conclusie

Het is van het allergrootste belang om nuchter en eerlijk te zijn bij het interpreteren van Bijbelverhalen en ons niet te laten misleiden door wensdenken ('wishful thinking').

Het blijkt niet terecht te zijn om naar analogie van het verhaal van Jozef en zijn broers in Genesis 45:1 te veronderstellen dat Joden (en ook niet-Joden) die niet in Jezus geloven, bij de wederkomst van Jezus alsnog tot geloof in Hem kunnen komen en gered zullen zijn. Jezus

hééft Zich bekend gemaakt aan Israël toen Hij op aarde kwam en wonderen deed, maar hebben Hem toen niet aangenomen. Maar ook nu is er nog genadetijd, en kunnen Joden door het lezen van Gods Woord (inclusief het Nieuwe Testament), ontdekken dat de 2000 jaar geleden al gekomen Jezus de beloofde Verlosser is, Hem leren kennen en Hem aannemen.

Zie ook het artikel 'Waarom Joden ongelijk hebben als zij niet geloven dat Jezus Christus de Messias is'.

[\(25\) Waarom Joden ongelijk hebben als zij niet geloven dat Jezus Christus de Messias is | LinkedIn.](#)

Daarom moet (ook) aan Joden het evangelie van redding door geloof in Jezus verkondigd worden.

VAN DE PIONIERS:

DE EERSTE BRIEF VAN PAULUS AAN DE TESSALONICENZEN (8-slot)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

1 Tess. 5:16-28

16-18 *Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.*

Ongeacht de situatie of bejegening moeten de Tessalonicenzen zich te allen tijde verblijden. Dit is alleen mogelijk wanneer de '*onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde*' (1 Petr. 1:8) van het Koninkrijk van God hun deel is. Zij mogen zich deze door niets laten ontnemen. Dit lukt alleen als zij zich voortdurend in de hemelse gewesten bevinden, waar Christus, hun hoofd, Zich bevindt. Het betekent niet dat gelovige geen verdriet ervaart, maar dat hij daarbij de blik naar boven richt. Denk bijvoorbeeld aan het Habakuklied: 'Al zou de vijgenboom niet bloeien...nochtans zal ik juichen in de Here, jubelen in de God van mijn heil' (Hab. 3:17-19). Als we onder bidden de gebruikelijke opvattingen verstaan, is '*bidden zonder ophouden*' onmogelijk. Bidden betekent echter continu bezig zijn in de hemelse gewesten. In Ef. 6:18 spreekt Paulus over '*aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking*' (Ef. 6:18). Ook Jezus spreekt over '*altijd bidden en niet*

verslappen' (Luc 18:1). Het gaat dus om het voortdurend gericht zijn op de onzienlijke wereld en het vertoeven in de aanwezigheid van God.

Een bijzondere opdracht is ook dat de christen te allen tijde en in elke omstandigheid de Heer moet danken. Hij is zich immers bewust van wat de Heer hem geschonken heeft en nog verder belooft te schenken. Dit is eindeloos veel meer dan alles wat hem benauwd maakt, belaaft of wordt ontnomen. Het betekent niet dat hij dankt *voor* alle dingen die gebeuren, maar dat hij dankbaar blijft *onder* alle omstandigheden, of *in* elke situatie. Het is Gods wil dat hij zich dat steeds voor ogen houdt. Wie in Christus Jezus is - dat wil zeggen in Zijn lichaam - heeft altijd reden tot dank.

19 *Dooft de Geest niet uit,*

De heilige Geest wordt hier voorgesteld als een brandend vuur. Vuur is vaak een beeld van boze machten, terwijl de heilige Geest juist wordt uitgebeeld door water - het tegengestelde element (vgl. Joh. 7:38-39). Water wekt leven op, vuur breekt af en vernietigt. Hier gaat het echter om een andere eigenschap van vuur: het produceren van licht. Je zou het dus zo kunnen lezen: *doof het licht van de heilige Geest niet*. Hetzelfde beeld vinden we terug bij Jezus, van wie staat dat Hij de rokende vaspit niet zal uitdoven (Matt. 12:20). De walmende vaspit moet weer helder licht geven. De boodschap is: probeer de ontplooiing van de Geest en zijn uitingen niet te verhinderen, onderdrukken of af te remmen. Het woord 'doven' kan ook worden vertaald als het verstikken, smoren of onderdrukken van de Geest. Daar tegenover staat: ***'Streef naar de geestelijke gaven'*** (1 Kor. 14:1, HSV), oftewel: richt je op de kracht, de wijsheid, de kennis en alle andere gaven van de heilige Geest. Wees vurig van geest (Rom. 12:11).

20,21 *veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede.*

Veracht de profetieën niet, of de 'profetische gaven', zoals veel vertalers het vertalen. Profeteren betekent de woorden van God spreken en Gods gedachten weergeven. Dit gebeurt door heilige mensen van God, door de heilige Geest gedreven (2 Petr. 1:21, HSV). In de gemeente moet de gave van profetie worden aangewakkerd, niet veracht of miskend. We moeten serieus rekening houden met de woorden van God en deze niet als onbelangrijk terzijde schuiven. Hierbij

komt ook de keerzijde naar voren: het toetsen van profetieën.

Wie moeten de profetieën toetsen? In de eerste plaats de andere profeten, de voorgangers en de oudsten in de gemeente. Zij zijn immers verantwoordelijk voor wat er in de gemeente gebeurt. Ook de gemeenteleden moeten in staat zijn de profetieën te beoordelen. Als zij bezwaar hebben, moeten zij dit kenbaar maken aan de voorganger of de oudsten. Er zijn altijd valse profeten geweest: mensen die vanuit hun eigen hart profeteerden - dus naar hun eigen verstand of gevoel spraken - of die werden geleid door waarzeggende geesten of misleidende machten. Het Oude Testament spreekt over het profeteren uit de Baäl (Jer. 2:8, Sef. 1:4-5).

Waarom moeten profetieën worden getoetst? Ten eerste aan de waarheid van Gods Woord. Ze moeten dezelfde strekking hebben. Ten tweede aan de waarheid van Gods Geest. Ze moeten overeenstemmen met de overtuiging van de heilige Geest, die ook in de beoordelaars woont. Deze broeders en zusters moeten op de profetie 'amen' kunnen zeggen. In veel pinkstergemeenten wordt de profetie veracht en komt ze bijna niet meer voor. Dit is een waarschuwing voor onze gemeentes. Aan de andere kant zijn er stromingen waar de profetie is gereduceerd tot een voortbrengsel van de menselijke geest. Men denkt dan te allen tijde te kunnen profeteren zonder de stuwkracht van de Geest. We mogen ook niet vergeten dat Petrus schrijft: ***'Als iemand spreekt, laat het als woorden van God zijn'*** (1 Petr. 4:11), oftewel: sta onder leiding en word gecontroleerd door de heilige Geest die in je woont. We moeten niet zomaar een eind weg praten, maar onder de discipline staan van Gods heilige Geest. Dit geldt ook voor onze dagelijkse gesprekken. Alles wat tot ons komt, moeten we beoordelen: het kwade erin afwijzen en het goede aanvaarden. Dit geldt voor de inspiratie uit de onzichtbare wereld én voor woorden en werken van mensen. Soms wordt vers 21 gelezen als: *'Onderzoek alle dingen en behoud het goede'*. Je zou dan eerst met het kwade contact moeten opnemen om tot een keuze te komen. Dit wordt absoluut niet bedoeld en is een gevaarlijke bezigheid.

22,23 ***Onthoudt u van alle soort van kwaad. En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here***

Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn.

Vers 22 zegt: houd je verre van elke vorm van kwaad, van iedere uiting van slechtheid. Laat het kwade je geest, ziel of lichaam niet beïnvloeden. ***'Wederstaat de boze, vast in het geloof, en hij zal van u vluchten'*** (Jak. 4:7). Daardoor krijgt God door de heilige Geest de gelegenheid ons af te zonderen van het kwade en te reinigen van elke besmetting van het vlees en van de geest. De Tessalonicenzen werden in hun tijd blootgesteld aan de zedeloosheid van de Griekse samenleving en cultuur. De Griekse filosofieën en godsdiensten vormden een groot gevaar. In die dagen zaten ook de 'vrome' geesten niet stil, waardoor men het inzicht in de wederkomst van de Heer kwijtraakte. In hun praktische levenswandel raakten ze daarom in verwarring.

Ook in onze dagen valt de tijdgeest met geweld op ons aan. Wij willen ons daar niet door laten meeslepen of erdoor laten besmetten. Wanneer we geheiligd worden door de heilige Geest die in ons woont - dat wil zeggen: afgezonderd worden van het kwade en hersteld van onze beschadigingen - blijven onze geest, ziel en lichaam onberispelijk of gaaf bewaard. Hier wordt dus ook gesproken over de onberispelijkheid van het lichaam. De bedoeling is dat dit goed functioneert en niet meer in dienst van de ongerechtigheid staat. Vanzelfsprekend heeft dit ook invloed op de gezondheid van het lichaam.

Al deze dingen openbaren zich in hun volheid wanneer de Heer door zijn Geest in het lichaam woont bij de komst, of tegenwoordigheid (*parousia*), van de Heer. Dit tijdperk vangt aan in onze tijd, waarin mensen weer gedoopt worden met Gods Geest. Het hoogtepunt wordt bereikt in degenen die bij zijn komst aan het einde van de *parousia* in een oogwenk veranderd worden (vgl. 1 Kor. 15:52).

Paulus noemt de Heer de God van de vrede. Het is Zijn wil dat er vrede is in geest, ziel en lichaam van de gelovigen en daarmee ook in de gemeente. Hier geldt: ***'Gerechtigheid of heiligheid is een vrucht, die in vrede wordt gezaaid door hen die vrede stichten'*** (Jak. 3:18).

24 Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen.

Paulus ontvouwt hier de wil en het doel van God en zegt: 'Hij die u roept tot deze heerlijkheid, is getrouw.' Dat betekent dat Hij niet verandert, maar vasthoudt aan Zijn eeuwige voornemen en het ook uitvoert, want aan

Hem ontbreekt geen wijsheid en geen kracht om het doel te bereiken.

25,26 Broeders, bidt [ook] voor ons. Groet al de broeders met een heilige kus.

Paulus vraagt aan de broeders of zij voor hem willen bidden en hem willen bijstaan in de hemelse gewesten, opdat ze daar samen zijn vijanden kunnen bestrijden, zodat er een deur voor hem geopend wordt. Hij vraagt ook om de kracht van de heilige Geest, zodat hij vrijmoedig en nauwkeurig kan prediken.

De kus is een uiting van liefde onder de broeders. We lezen hierover op tal van plaatsen in de Schrift. Deze groet komt ook vandaag nog voor in verschillende delen van de wereld, maar onder ons is deze gewoonte over het algemeen niet gebruikelijk.

27,28 Ik bezweer u bij de Here, dat deze brief aan alle broeders voorgelezen worde. De genade van onze Here Jezus Christus zij met u.

De apostel benadrukt dat deze brief niet terzijde gelegd mag worden, maar aan iedereen bekend moet worden gemaakt - ook aan hen die zich ongeregeld gedragen - zodat men zich naar de woorden ervan kan richten.

Dan volgt een zegenwens, die in alle brieven van Paulus voorkomt, met uitzondering van de brief aan de Romeinen, waar hij eindigt met een doxologie (een korte lofprijzing). Deze zegenwens vervangt het gebruikelijke Romeinse 'valet' ('vaarwel' of 'het ga u goed'), waarmee zij hun brieven plachten af te sluiten. Voor de gelovigen ligt alle verwachting en heil besloten in de genade van Jezus Christus.

(Einde van de serie over 1 Tessalonicenzen).

We hopen in samenwerking met Hans Bronsveld van Rhemaprint binnenkort verder te gaan met het beknopte commentaar op 2 Tessalonicenzen uit de niet eerder gepubliceerde nalatenschap van J.E. van den Brink.

Tot nu toe zijn in Hoger-Op als artikelenseries de beknopte kanttekeningen verschenen bij de brief aan Filémon, de Filippenzenbrief, de Kolossenzenbrief en de eerste Tessalonicenzenbrief. Resteren voor publicatie in Hoger-Op nog de korte commentaren op de tweede Tessalonicenzenbrief, de brief aan Titus en de brief aan Judas. Wat betreft de tweede Korinthebrief heeft Hans Bronsveld een uitvoerig commentaar in petto als een co-productie van hemzelf en zijn opa, broeder van den

Brink. Al met al hopen we dat tegen die tijd de kanttekeningen van de volle evangelie pionier bij uitstek van alle apostolische brieven compleet beschikbaar gemaakt kan worden.

Postuum was in 2016 al de brief aan de Galaten als boek verschenen en tijdens het leven van de broeder - naast andere boeken - alle commentaren bij de hier niet genoemde andere apostolische brieven. Deze zijn online te raadplegen en nog steeds als fysiek boek te bestellen: zie hiervoor www.rhemaprint.nl (red.).

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

Er kan soms een periode zijn dat het wat moeilijker gaat in je leven. Dit kunnen lichamelijke of mentale (geestelijke) problemen zijn. Geestelijke problemen worden vaak veroorzaakt en/of aangewakkerd door angst. Juist in die periode is het vertrouwen op Jezus van groot belang. Door Hem put je kracht en moed om de problemen aan te pakken en strijd tegen de machten van de duisternis aan te gaan. In een aantal Kapelklanken zingen we over hoe met vrees om te gaan. Bijvoorbeeld: [Lied 127](#) (Gods eeuwig voornemen) 'Ik vrees niet voor beproevingen of strijd', [Lied 55](#) (Gods verhevenheid) 'met zo'n helper vrees ik niet', [Lied 66](#) (Gods verhevenheid) 'U maakt mijn leven onbevreesd' en [Lied 108](#) (De Heer is mijn herder) 'ik vrees geen kwaad'. Ik wens u dan ook dat u in het nieuwe jaar onbevreesd zult zijn. Dan kun je ook nog zingen wat in [Lied 229](#) staat: 'ik zal niet vrezen' (Loof de Heer, Hij is goed).

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (33)

Naar de MP3 van de studie gehouden door Cees Visser op 2005-01-26 in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 37:1-36

Nieuwe fase

In Genesis 37:1 lezen we: *Jakob echter woonde in het land der vreemdelingschap van zijn vader, in het land Kanaän. Dit is de geschiedenis van Jakob.*

De Naardense bijbel zegt hier: Jakob vindt zijn zetel in het land van de omzwervingen van zijn vader; in het land van Kanaän. Dit zijn de *geboorten* uit Jakob... De HSV spreekt over de *afstammelingen* van Jakob.

De bijbel begint hier aan een nieuwe fase in Jakobs leven, aan een nieuw stukje 'heilsgechiedenis'. En dan lijkt het alsof de bijbel een aantal afstammelingen van Jakob 'overslaat'. Niet *Ruben*, Jakobs oudste zoon, wordt dan als eerste genoemd, maar *Jozef*, zijn elfde zoon.

Genesis 37:2 - *Jozef, zeventien jaar oud – hij was dus nog jong – placht met zijn broeders, de zonen van Bilha en de zonen van Zilpa, de vrouwen van zijn vader, de schapen te hoeden. En Jozef bracht kwaad gerucht aangaande hen aan hun vader over.*

Van schaapherders naar herders

De geschiedschrijver pakt de verdere ontwikkeling van het volk Israël op met het verhaal van Jozef. Terwijl God zijn zegen heeft uitgesproken over Jakob en *al* zijn zonen, gaat die door God bedoelde ontwikkeling in de afstammelingen van Jakob eerste instantie alleen door in Jozef. Alle zonen van Jakob zijn herders van *schapen*; zij mogen allemaal uitgroeien tot herders van *mensen*, om vele zonen en nakomelingen tot God te leiden. Maar benutten ze die mogelijkheden ook allemaal?

Jozef is de eerste

Jozef benut die mogelijkheid als eerste: hij groeit in zijn leven uit tot een ware herder. In navolging van zijn vader, grootvader en overgrootvader dient hij God met zijn hele hart. Hij wil leven voor Gods aangezicht, doen wat Hem behaagt. In Genesis 37 is hij de *enige* zoon van Jakob die zijn leven zo volledig aan de Heer toewijdt.

En de anderen?

Jakobs andere zonen benutten die mogelijkheden op dat moment niet. Alle (oudere) broers van Jozef maken er eigenlijk een 'potje' van. De enige van wie je op een gegeven moment merkt dat er in hem ook iets moois ontwikkelt, is Juda. Dat blijkt als hij vele jaren later in Egypte borg staat voor zijn jongste broer Benjamin. Juda komt in zijn leven ook tot dat 'herderschap', maar dat gaat wel door geestelijke diepten heen.

Daarom vertelt Genesis 37 eerst over Jozef. Daarna begint de bijbel in Genesis 38 ook met het verhaal van Juda.

Jozef leeft met God

Jozef leeft zuiver, hij leeft voor de Heer. Daarmee past hij geestelijk in de lijn van Abraham, Isaak en Jakob. Hij

geeft zijn leven aan de Heer, tot vreugde van God, zijn hemelse Vader, en tot grote vreugde van Jakob, zijn aardse vader. Jozef ervaart de nabijheid van God en wordt door Hem geïnspireerd. Hij krijgt dromen, ontvangt profetische vergezichten.

Over zijn broers doen kwade verhalen de ronde. Jozef gaat daarmee naar zijn vader. Hij wil zich inzetten voor zijn broers. Maar zijn broers ergeren zich aan hem, zij noemen hem een 'klikspaan'.

Jakob heeft Jozef lief

Jakob krijgt Jozef lief, boven al zijn zonen. Genesis 37:3 - *En Israël had Jozef lief boven al zijn zonen, omdat hij hem een zoon des ouderdoms was; en hij maakte hem een pronkgewaad. Toen zijn broeders zagen, dat hun vader hem boven al zijn broeders liefhad, haatten zij hem en konden niet vriendelijk met hem spreken.*

Jakob heeft al zijn zonen lief, maar in het opgroeien van Jozef krijgt hij een bijzondere liefde voor deze zoon. Dat is te begrijpen: als jouw zoon van jongs af aan de weg van de Heer bewandelt, en daarmee zo duidelijk in jouw voetsporen treedt, dan *doet* dat wat met je, dat doet je vaderhart goed. Jakob *herkent* zichzelf in Jozef en ziet in hem de voortzetting van Gods plan.

Tel hierbij op dat Jozef ook nog eens de oudste zoon is van Rachel, zijn geliefde vrouw. Voor Jakob is Jozef een 'eerstgeborene', in geestelijke zin beschouwt hij Jozef als zijn eerstgeborene. Zijn werkelijke eerstgeboren zoon, Ruben, heeft het hem recentelijk heel moeilijk gemaakt. Door zijn grove zonde met Bilha heeft Ruben zijn eerstgeboorterecht als het ware 'verspeeld'.

Pronkgewaad wekt jaloezie op

Te midden van zijn oudere broers leeft Jozef wél naar Gods wil. Israël wil dat duidelijk maken: hij geeft Jozef een mooi gewaad, een prachtig bovenkleed in allerlei kleuren, een 'pronkgewaad', zegt de NBG. Dat wakkert het vuurtje van jaloezie bij zijn broers verder aan. Zij kunnen niet meer vriendelijk met hem spreken. De NBV zegt: *ze kunnen Jozef niet uitstaan, er kon geen vriendelijk woord voor hem af.*

Jozefs dromen wekken haat op

Als Jozef zijn dromen gaat vertellen aan zijn vader en broers, begint de maat voor de broers vol te worden. Genesis 37:5-11 – *En Jozef had een droom en vertelde die aan zijn broeders; daarom haatten zij hem nog meer. Hij zei namelijk tot hen: Hoort toch deze droom die ik gehad heb. Zie, wij waren aan het schoven binden in het veld – daar richtte mijn schoof zich op en*

bleef overeind staan, en zie, uw schoven omringden haar en bogen zich voor mijn schoof neer. Daarop zeiden zijn broeders tot hem: Wilt gij soms koning over ons zijn? Wilt ge soms over ons heersen? Toen haatten zij hem nog meer om zijn droom en om zijn woorden. En hij had nog een andere droom, die hij aan zijn broeders verhaalde. Hij zei: Nu heb ik weer een droom gehad, en zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer. Toen hij dit aan zijn vader en zijn broeders verhaalde, onderhield zijn vader hem daarover, en zei tot hem: Wat voor een droom is dat, die gij gehad hebt? Zullen soms ik, uw moeder en uw broeders komen om ons voor u ter aarde neer te buigen? Zijn broeders dan benijdden hem, maar zijn vader hield de zaak in gedachten.

Haat en nijd

Bij het vertellen van die dromen ontstaat er haat in de oudere broers ten opzichte van hun jongere broertje, in het hart van die ontrouwe, onverschillige, wetteloze en ruwe kerels ten opzichte van die trouwe, zuivere, door God geïnspireerde jongen van zeventien jaar.

Wat zie je dat toch vaak gebeuren: dat er haat ontstaat bij de oudere ten opzichte van de jongere, bij de ontrouwe ten opzichte van de trouwe, bij de wetteloze ten opzichte van de zuivere, door God geïnspireerde. Je ziet het bij Kain ten opzichte van Abel, bij Esau ten opzichte van Jakob. Later zie je het bij de broers van David ten opzichte van dat nakomertje met rossig haar. Je ziet het bij de Farizeeën en Schriftgeleerden, de wetgevers, de 'grote mannen' in de tijd van het NT, ten opzichte van die nieuwkomer, Jezus van Nazaret.

En nog steeds zie je dit terug. Een oeroude truc van Satan, een overbekende aanval van de vijand op het door God beoogde broederschap van mensen, en op de plaats die God bepaalde mensen geeft te midden van hun tijdgenoten.

Van jaloezie en irritatie naar haat en moord

Jakobus schrijft in zijn brief over mensen in wiens binnenste een geestelijke strijd aan de gang is, een strijd die leidt tot jaloezie, maar ook tot haat en tot moord: Jakobus 4:1-3 – *Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit: uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten? Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en na-ijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. (Of,) gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen.*

Dit is het bekende pad van de vijand. Deze weg wil hij met de broers van Jozef inslaan. De jaloezie is er al, de irritatie ook al. De haat wordt gewekt, en het is een kwestie van tijd totdat het moordlustige tevoorschijn komt.

Jozef, de jonge herdersjongen, droomt over het koningschap. Zijn vader die veel van hem houdt en veel in hem ziet, houdt de zaak in gedachten. Hij blijft erover nadenken hebben we gelezen. De Canisius vertaling zegt: *hij prent het in zijn geheugen*.

Zijn broers benijden hem. Ze worden nog afgunstiger, nog jaloers. *Ze kunnen hem wel vermoorden*, zegt de NBV. De kans daartoe dient zich een jaar na Jakobs terugkomst bij Isaak in Hebron aan.

Terug in Sichem

De broers van Jozef zijn op dat moment met hun kudde al geruime tijd van huis en bevinden zich in de omgeving van Sichem.

Zijn ze met hun kudde naar Sichem gegaan? Naar de plek waar zich nog maar enkele jaren daarvoor dat hele drama rondom Dina heeft afgespeeld? Moet je terug naar de plaats waar je alle afgodsbeelden en alles wat met het verleden te maken heeft, hebt *begraven*?

Je kunt daar natuurlijk redenen voor opnoemen: Jakob heeft daar een stuk land gekocht. Van die weidegrond mag je toch gebruik maken? Zeker. Maar het terug gaan naar die plek is niet ongevaarlijk, vooral als je het benadert vanuit de geestelijke wereld.

Als je innerlijk 'verdeeld' bent, moet je niet naar een plaats gaan waarvan je weet dat het daar in het verleden niet goed is gegaan. Je wordt dan herinnerd aan die situatie en je geeft de vijand die toen gewerkt heeft de gelegenheid om bij je terug te komen... Ook in de natuurlijke wereld is niet verstandig om naar Sichem terug te gaan: heel de omgeving weet wat er daar gebeurd is...

Ik denk dat het verblijf in Sichem de broers geen goed heeft gedaan. Ik vermoed dat de machten uit het moorddadige verleden van Simeon en Levi (zie Gen.34:25) de broers opnieuw tot 'moordplannen' willen aanzetten.

Jakob stuurt Jozef eropuit

Jakob is er niet gerust op, zijn zonen blijven te lang weg. Dan staat er dat Israël Jozef bij zich roept en hem de opdracht geeft om naar zijn broers te gaan: Ga naar ze toe en vraag naar hun welstand. Vraag naar hun *sjaloom*, staat er. Gaat het goed met jullie, met de kudde? We hebben al een tijd niets van jullie gehoord en we willen laten merken dat we met jullie meeleven.

Vermoed Jakob iets? Proeft hij iets in zijn hemel? Wat wil hij van zijn zonen horen en wat wil hij zijn zonen laten weten? De Bijbel zegt er niets over. Volgens mij zegt deze opdracht van Israël aan Jozef iets van de liefde die hij als vader voor al zijn zonen heeft. Hij wil ze niet aan hun lot overlaten: hij wil contact en legt contact via Jozef.

En Jozef? Hij is van hetzelfde verlangen vervuld als zijn vader. Hij zegt: hier ben ik. Genesis 37:14-15 – *Toen zei Israël tot Jozef: Uw broeders weiden immers bij Sichem? Kom, ik wil u tot hen zenden. En hij zei tot hem: Hier ben ik. Verder zei hij tot hem: Ga toch en doe onderzoek naar de welstand van uw broeders en naar de welstand van de schapen en breng mij bescheid. En hij liet hem gaan uit het dal van Hebron en hij kwam te Sichem.*

Jozef wil zijn broers vinden

Jozef vindt zijn broers niet in Sichem en vraagt dan of iemand ze gezien heeft. Dan blijkt dat ze nog eens veertig kilometer verder zijn getrokken, naar Dotan. Wat had Jozef kunnen doen? Ze zijn niet in Sichem, ze zijn doorgetrokken naar Dotan. Zo te zien en te horen is er verder niets gebeurd, dus ik ga terug naar mijn vader. Maar dat doet Jozef niet. Hij denkt mee met zijn vader en zoekt verder. Hij handelt uit liefde voor zijn vader en zijn broers, ondanks het feit dat hij weet dat zijn broers hem niet kunnen uitstaan. Hij gaat nog verder van huis om zijn broers te vinden. Dan maar door naar Dotan. En daar vindt hij ze...

Demonisch plan van de broers

Zijn broers zien hem van verre aankomen. En de machten van de duisternis ruiken hun kans. Ze zetten de broers aan en drukken op dit moment door, om het plan om Jozef te vermoorden nú gestalte te geven: dit is het moment van hem af te komen.

Daar komt die 'aartsdromer'... Aan die typering merk je wat hun dwars zit. Het zijn die dromen van Jozef, het feit dat hij koning over hen wil worden. Dat zal hem niet lukken. We maken er een eind aan, dan zullen we wel eens zien of die dromen uitkomen. Ze spreken gelijk af wat ze tegen hun vader zullen zeggen als ze weer thuis komen. Ze willen elkaar dekken in hun verzonnen verhaal.

List van Ruben

Maar Ruben denkt: nee, mannen, zo niet. Vers 21-22 – *Toen Ruben dit hoorde, wilde hij hem uit hun hand redden, en zei: Laten wij hem niet doodslaan. Verder zei Ruben tot hen: Vergiet geen bloed; werpt hem in*

deze put, die in de woestijn is, maar slaat de hand niet aan hem – met de bedoeling hem uit hun hand te redden en naar zijn vader terug te brengen.

Ruben wil de moord verhinderen; daartoe verzint hij een list. Er is in Ruben toch nog iets 'goeds' aanwezig. Nee, denkt hij, deze jongen moet terug naar zijn vader. Daarom zegt hij: Laten we hem alleen in die put gooien; laten we hem niet om het leven brengen. Zo gezegd, zo gedaan. Ruben heeft blijkbaar nog enig 'gezag' over zijn broers.

Jozef in de put

Als Jozef bij hen aankomt, rukken ze hem zijn mooie mantel af en gooien ze hem in de put. Dat moet voor Jozef iets verschrikkelijks zijn geweest: hij wordt beroofd van zijn mantel, beroofd van de liefde van zijn vader. Ze pakken die prachtige jas, waarin Jakobs liefde verwoord is, van hem af en vernederen hem. Ze kleden hem uit en gooien hem in een leegstaande waterput. Daar zal hij uiteindelijk wel van de honger sterven. Dan hebben zij hem niet vermoord, maar zijn ze toch van hem af, zo denken ze.

Samen eten

Wat gaan ze dan doen? Ze gaan op enige afstand van de put samen zitten eten. Onvoorstelbaar! Samen eten, samen 'gemeenschap' hebben in dat eten, en dat allemaal op korte afstand van de put waarin je jongste broertje ligt te huilen. Dat kán toch niet? Ja hoor, het gebeurt: vrolijk met elkaar gaan eten, terwijl je broer in doodsnood is en om genade smeekt. Ze horen het op afstand, maar houden zich doof. Ze trekken er zich niets van aan; hun harten zijn verhard.

Het is ze wel 'bij' gebleven; dat blijkt jaren later. Dat Jozef om genade smeekt en doodsbenauid is, vind je in Genesis 37 niet terug, maar een aantal hoofdstukken verderop wordt dat wél beschreven. Genesis 42:21 – **Zij nu deden aldus en zeiden tot elkander: Voorwaar, nu boeten wij voor wat wij onze broeder aangedaan hebben: wij zagen zijn zielsbenauidheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauidheid over ons gekomen.**

Ze weten het dus wel, maar ze trekken er zich niets van aan. Innerlijk 'keihard' gemaakt door de machten der duisternis die hen tot geweld tegen Jozef aanzetten.

Gaan ze allemaal zitten eten? Waarschijnlijk doet Ruben dat niet. Hij zint op een plan om Jozef als het 's avonds donker wordt, ongemerkt uit de put te halen en terug naar huis te sturen. Ruben loopt bij zijn broers vandaan, hij gaat een eindje om. Hij heeft geen zin in eten, hij wil Jozef redden.

En Jozef zelf? Ik denk dat hij het op dat moment heel moeilijk heeft. Daar lig je dan met al je dromen, met je goeie gedrag, met je liefde voor je broers... In een leegstaande waterput, 'levend begraven', uitzichtloos. Is dat nou het resultaat van je dienen en liefhebben van God en mensen? Ik vermoed dat de duivel met dit soort gedachten op die huilende, doodsbenauide jongen is afgekomen. Het wordt niet beschreven, maar je kunt je er wel iets bij voorstellen. Wat een anticlimax...

Karavaan van Ismaëlieten

Na enige tijd komt er een karavaan voorbij. Genesis 37:25 – **Toen zij hun ogen opsloegen, daar zagen zij een karavaan van Ismaëlieten aankomen uit Gilead, wier kamelen gom, balsem en hars droegen, op weg om dat naar Egypte te brengen.**

De broers van Jozef slaan hun ogen op. In de NBV staat: *opeens zagen zij een karavaan.* Als iemand de ogen opslaat, ziet hij iets in twee werelden. Dan valt er opeens iets op dat om aandacht vraagt. De broers van Jozef zien een karavaan aankomen met Ismaëlieten, met nakomelingen van Ismaël, de halfbroer van hun opa Isaak. Dat zijn dus verwanten van hen, een soort 'achterneven'. Die karavaan trekt richting Egypte; Dotan ligt aan deze handelsroute.

Wat zien ze? Niet alleen een karavaan. Ze zien meer, ze zien mogelijkheden die ze voorheen nog niet zagen. En Juda verwoordt het. Genesis 37:26-27 – **Toen zei Juda tot zijn broeders: Wat voordeel is erin gelegen, wanneer wij onze broeder doden en zijn bloed verbergen? Komt dan, laten wij hem aan de Ismaëlieten verkopen, doch laten wij niet de hand aan hem slaan, want hij is onze broeder, ons eigen vlees. En zijn broeders gaven daaraan gehoor.**

Nieuw plan

Bij het zien van de karavaan krijgt Juda een idee. Ook bij hem lijkt er een sprankje broederliefde tevoorschijn te komen. Ook hij wil Jozef liever niet doden. Weet je wat we moeten doen? We geven hem mee aan die Ismaëlieten. Die brengen hem naar Egypte en daar zal hij een slaaf worden. We zullen dan nooit meer iets van hem horen. Met slaven in Egypte kon er namelijk van alles gebeuren. De broers stemmen in. Ze gaan naar de put toe, waar ze Jozef denken te vinden. Maar is hij daar nog?

Verkeerde voorstelling

Nu komt er een stukje dat afwijkt van het verhaal dat vaak op de zondagschool wordt verteld en in de meeste

kinderbijbels is te lezen. Velen denken dat de broers nadat zij onderling overeenstemming hebben bereikt, bij aankomst van die karavaan naar de put gaan, Jozef eruit halen, en hem dan verkopen aan de Ismaëlitische kooplieden.

Maar zo gebeurt het niet. Dit blijkt een verkeerde voorstelling te zijn. Genesis 37:28 - *Toen Midjanitische mannen, kooplieden, voorbijgingen, trokken zij Jozef omhoog, haalden hem op uit de put en verkochten Jozef voor twintig zilverstukken aan de Ismaëlieten; en dezen brachten Jozef naar Egypte.*

Derde partij aanwezig

Dit vers geeft een *ander* beeld van het gebeuren bij de put. Er blijkt nu ook een *derde* partij aanwezig te zijn: *Midjanitische* kooplieden. Deze mannen zijn niet eerder opgemerkt door de broers. Zij hebben alleen de karavaan van *Ismaëlieten* zien aankomen, die op weg is naar Egypte. Naar aanleiding daarvan hebben zij op voorstel van Juda een nieuw plan gesmeed. Wellicht is er intussen een tweede, minder opvallende karavaan langsgekomen in tegenovergestelde richting. Niet van Ismaëlieten, maar van Midjanieten. Die kooplieden hebben Jozef horen kermen en om hulp horen roepen. Nadat zij hem in die leegstaande waterput aantreffen, trekken zij hem daaruit omhoog en verkopen zij hem aan de Ismaëlitische kooplieden. Die nemen Jozef mee en brengen hem naar Egypte. Zo staat het in het NBG.

Door wie wordt Jozef verkocht?

De Naardense bijbel zegt hier: Er steken mannen over, Midjanieten, handelaars,- die laten Jozef ópklimmen uit de put en verkopen Jozef aan de Ismaëlieten voor twintig stukken zilver; zij brengen Jozef naar Egypte.

De NBV zegt dat de *broers* Jozef uit de put halen en hem voor twintig sjekel verkopen. Deze vertaling geeft geen duidelijkheid over de rol van de Midjanieten.

In de grondtekst staat: Toen Midjanitische kooplieden voorbij gingen, trokken zij Jozef omhoog... Dan kun je denken dat dit 'zij' verwijst naar de broers, maar als je het goed leest, wijst dit op de kooplieden: *zij* verkopen Jozef voor twintig zilverstukken aan de Ismaëlieten, niet de broers...

Gestolen

Kunnen we dit elders in de bijbel nog staven? Ja. De Midjanieten halen Jozef uit de put en verkopen hem daarna aan de Ismaëlieten. Zij doen alsof Jozef van hen is. Zij *stelen* Jozef en verkopen hem aan de Ismaëlieten. Die bedingen een goede prijs, twee derde van de prijs van een slaaf. Als ze hem straks in Egypte voor dertig

zilverstukken kunnen verkopen, levert dat winst op. De Midjanieten behalen nog meer winst: zij hebben niets betaald, zij hebben Jozef *gestolen*. Bij de verkoop van hem ontvangen zij twintig zilverstukken.

Jaren later zegt Jozef: *Want gestolen ben ik uit het land der Hebreëën, en ook hier heb ik niets gedaan, waarom zij mij in dit kerkerhol hadden kunnen zetten.* (Gen.40:15). Gestolen ben ik, zegt hij. Wie hebben hem gestolen? Die Midjanieten!

Wie brengen Jozef naar Egypte?

Genesis 37:36 – *De Midjanieten nu verkochten hem naar Egypte, aan Potifar, een hoveling van Farao, de overste der lijfwacht.* De NBG is hier duidelijker en consequenter dan de NBV. Die zit in dit vers op een ander spoor. Volgens de NBV en sommige andere Bijbelvertalingen brengen de Midjanieten Jozef naar Egypte en verkopen hem daar aan Potifar...

De Midjanieten hebben Jozef evenwel niet naar Egypte *gebracht*, maar hem naar Egypte *verkocht*. Wie hebben Jozef dan wél naar Egypte gebracht? De Ismaëlieten. Dat blijkt uit Genesis 39:1 – *Jozef nu werd naar Egypte gebracht; en Potifar, een hoveling van Farao, de overste der lijfwacht, een Egyptenaar, kocht hem van de Ismaëlieten die hem daarheen gebracht hadden.*

Hier zie je hoe de verhalen in de kinderbijbel en op de zondagschool je 'voorstelling' van het gebeuren in Genesis 37 kunnen beïnvloeden.

Medeverantwoordelijk

De broers hebben Jozef niet zélf verkocht. Ze waren het wel van plan, maar voordat ze bij de put zijn, hebben de Midjanieten al zaken gedaan met de Ismaëlieten. Wat hadden zij op dat moment kunnen doen? Voor Jozef opkomen en verklaren dat hij hun broer is! Jozef had dat volmondig kunnen bevestigen. Ze hadden hem kunnen redden uit de handen van de Midjanieten en de Ismaëlieten, maar dat doen ze niet.

In die zin zijn ze volledig *medeverantwoordelijk* voor dit gebeuren: ze hebben hun broer naar Egypte verkocht, ook al is dat niet in letterlijke zin gebeurd. Zij hebben het plan daartoe opgevat en de mogelijkheid daartoe, bewerkt. Dit komt naar voren in Genesis 45:4 – *Toen zei Jozef tot zijn broeders: Komt toch naderbij. Daarop naderden zij. En hij zei: Ik ben uw broeder Jozef, die gij naar Egypte verkocht hebt.*

Ruben komt te laat

Als Ruben even later bij zijn broers terugkomt, is alles achter de rug. Hij schrikt. Hij wil naar de put gaan en Jozef eruit halen. Maar dan blijkt dat Jozef er niet meer

is. Hij scheurt zijn kleren en vraagt aan zijn broers waar Jozef is. Als hij hoort wat er is gebeurd zegt hij: Wat moet ik nu, waar moet ik heen?

Meent Ruben het nu echt 'goed' met Jozef? Ik denk dat hij Jozef heeft willen vrijlaten. Maar hij zegt: waar moet ik heen? Waarom haalt hij het probleem naar zichzelf toe? Heeft hij bij zijn vader Jakob een 'wit voetje' willen halen door Jozef uit de handen van zijn broers te redden en naar zijn vader terug te laten gaan? Jozef kennende, zou hij dat aan zijn vader verteld hebben. Zou Ruben iets willen doen ten opzichte van vader, om die nare toestand met Bilha goed te maken? Best mogelijk...

Ruben reageert hier op een 'herkenbare' manier: als iemand die het probleem naar zich toehaalt. Wat moet *ik* nou? Niet: hoe zal het nu met *Jozef* zijn, hoe zal *hij* dit beleven? Nee: wat moet *ik* nu? Een bekende truc van de vijand om mensen op die (egoïstische) wijze bezig te houden.

Jakob wordt misleid

Ja, maar de broers moeten natuurlijk wél wat. Niet alleen Ruben; allemaal! Ze moeten de zaken opnieuw onder ogen zien en voor hun vader een goed verhaal in elkaar zetten. Ze verzinnen een list, ze willen hun vader misleiden.

Wat doen ze? Ze slachten een geitenbokje en dopen het prachtige kleet dat ze van Jozef hebben afgerukt, in het bloed. Ze bewerken het met speren om de indruk te wekken dat hij door een wild dier is verscheurd. Zo sturen ze het kleet naar hun vader terug, met de vraag: *Kijk eens goed, is dit niet het kleet van uw zoon?* Wat een sluwe, gemene vraag. Ze willen hun vader om de tuin leiden. Kijk eens, dit hebben we gevonden, is dat niet het... Een oude geest vanuit het voorgeslacht springt op de rug van de broers. Om hun vader met leugen en bedrog iets voor te spiegelen wat volledig buiten de realiteit ligt.

Intense verdriet van Jakob

Jakob krijgt het pakket. Hij hoeft niet te twijfelen: zo'n mooi bovenkleed herken je altijd. De broers storten hun vader daarmee in diepe rouw. Jakob scheurt zijn kleren en doet een rouwgewaad om zijn lendenen. Met alles wat in hem is, treurt hij. Heel zijn bestaan wordt ermee doordrenkt. Genesis 37:35 – ***Al zijn zonen en al zijn dochters deden hun best hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten, en zei: Neen, rouw dragend zal ik tot mijn zoon in het dodenrijk neerdalen. En zijn vader bewende hem.***

De zoon die Jakob zo lief heeft en waarin God zijn werk wilde voortzetten, is dood. Hij treurt met alles wat in hem is. Hij is *ontroostbaar*, zegt de bijbel. Hoe zijn zonen en dochters ook hun best doen...

Hoe en waarmee zullen Ruben, Simeon, Levi, Juda, Zebulon, Issakar, Dan, Gad, Aser, Naftali hun vader hebben willen troosten? Met welke schijnheiligheid zullen ze hem benaderd hebben, terwijl ze de werkelijkheid weten. Daar zwijgen ze over; ze leggen hun geweten het zwijgen op.

Juda gaat weg

Kort daarop verlaat Juda zijn broers en trekt hij bij zijn vader weg (Gen.38:1). Misschien heeft hij het wel zó benauwd gekregen en is hij innerlijk zó in conflict gekomen met zijn geweten, dat hij de leugen over Jozef niet langer kan volhouden in aanwezigheid van een man die zoveel verdriet heeft om de dood van een jongen die niet dood is. Juda kan het blijkbaar niet langer aanzien. Hij gaat weg en neemt zijn intrek bij een man van Adullam, genaamd Chira (Gen.38:1).

Isaak maakt alles nog mee

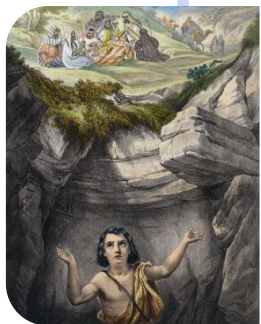
Wie maakt dit drama ook nog mee? Isaak! Hij leeft nog. Na al die jaren van afwezigheid zijn Jakob en zijn zonen nog maar 'net' bij hem in Hebron terug. Dertig jaar heeft hij ze gemist. En dan gebeurt een jaar later dit.

Dat moet voor de oude Isaak ook heel wat zijn geweest. Voor hem die zelf aan de dood is *ontkomen*, doordat een dier zijn plaats op het altaar mocht innemen. En nu lijkt zijn innig geliefde kleinzoon de dood te zijn ingegaan door een dier.

Dat de zaak in werkelijkheid heel anders ligt, is Isaak en Jakob niet duidelijk. Jozef is niet dood; er is een dier gedood. Dat komt Isaak in zijn leven niet meer te weten.

God gaat door met Jozef

Jozefs droom is niet vervlogen, ook al lijkt dat zo te zijn. Die droom gaat uitkomen, ook al gaat dat langs een 'andere' weg. God gaat door met Jozef, Hij brengt zijn plan met Jozef ten uitvoer. Niet alleen ter ere van Jozef zelf, die dwars door alle strijd en moeite heen uitgroeit tot koning, maar ook ten bate van zijn broers die hem uit de weg wilden ruimen. God zet Jozef in tot redding van zijn hele familie, tot redding van heel zijn volk. In Egypte zal hij vanuit de diepte door God worden verhoogd (*wordt vervolgd*).

GEDICHT

Omarm mij

VADER,
OMARM MIJ
VERTROOST MIJ

WEES DE LAMP
VOOR MIJN VOET
WEES HET LICHT
OP MIJN PAD

DAN
KAN IK LEVEN
ADEMHALEN
STEM GEVEN

AAN
UW GOEDHEID
UW GENADE
EN UW TROUW

Gerrit van Ek

VOOR JONGEREN:

VOOR ZIJN AANGEZICHT *Waar leef jij?*

Door Zeina Bassa-Dafesh

Sommige plekken veranderen alles. Niet omdat ze spectaculair zijn. Maar omdat God daar dichtbij is.

Onlangs liet God mij opnieuw zien waar leven begint. Niet vanuit weten. Niet vanuit doen. Maar

*voor Zijn aangezicht. En dat bracht één eerlijke vraag naar boven: **Waar leef jij eigenlijk?***

Zo dichtbij wil God zijn

Stel je dit voor. Een kind zet één stap naar haar vader toe. En haar vader zet meteen één stap naar haar toe.

Zo is God. De Bijbel zegt: **Kom dicht bij God, dan zal God dicht bij jullie komen** (Jakobus 4:8).

God is geen God van afstand. Hij is een God van dichtbij. Van aandacht. Van oogcontact. In het Hebreeuws heet dat *panim*. Dat betekent letterlijk: **gezicht**. Leven voor Zijn aangezicht is leven vóór Zijn blik, Zijn betrokkenheid, Zijn liefde.

Waar vreugde vandaan komt

In Psalm 16:11 staat een zin die mij steeds weer raakt: **U laat mij het pad van het leven zien. Overvloed van vreugde is bij U. Voor altijd ben ik blij bij U.**

Let goed op waar die vreugde vandaan komt. Niet uit omstandigheden. Niet uit succes. Niet uit eigen kracht. Maar uit **Zijn aangezicht**.

De Bijbel is daar eerlijk over. Als Gods aangezicht verborgen voelt, wordt het vanbinnen droog. Dat zie je bijvoorbeeld in Psalm 13. Gods nabijheid is geen extraatje. Het is levensnoodzakelijk.

Zo begon het al bij het begin

Dit idee is niet nieuw. Het begon al bij de schepping. In Genesis 2 blaast God levensadem in Adam. De eerste ervaring van de mens was Gods adem vlak voor zijn gezicht. Zo dichtbij. Die lijn loopt door het hele Oude Testament. Denk aan de priesterlijke zegen: **De HEER doe Zijn aangezicht over u lichten.**

En dan het Nieuwe Testament. Wat eerst nabijheid was, krijgt nu een gezicht: Jezus. Hij zegt:

“Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.”

Gods aangezicht krijgt een Naam. Een stem. Een hart. En het komt nóg dichterbij. Gods Geest komt *in* ons wonen. Hij *in* ons. En wij *in* Hem.

God werkt dieper dan je denkt

God werkt niet alleen in je hoofd. Hij werkt in je **binnenste**. De Bijbel spreekt over je hart en zelfs over je nieren. Dat gaat over je diepste drijfveren. Dingen die jij zelf niet eens doorhebt. In Psalm 26:2 staat: **Onderzoek mij, Heer, en stel mij op de proef. Toets mijn hart en mijn diepste gedachten.**

En Psalm 16:7 zegt zelfs: **Ik prijs de Heer, die mij raad geeft. Zelfs 's nachts onderwijst Hij mij diep vanbinnen.** God werkt dus ook wanneer jij slaapt. In de stilte. In het donker.

Op mijn werk zijn er momenteel bezuinigingen. Ik zie wat dat doet met collega's. Spanning in hun ogen. Angst om wat komt. Pijn die zich opstapelt, omdat niemand weet waar hij aan toe is. En ineens besepte ik: zo voelt het vanbinnen als angst zich ophoopt. Het wordt troebel. Niet meer helder. *Juist in deze periode ervaar ik hoe God mijn binnenste bewaart.* Niet omdat de omstandigheden rustig zijn, maar omdat mijn aangezicht bij Hém is. Voor Zijn aangezicht blijft mijn hart beschermd. Hij bewaart wat vanbinnen zo kwetsbaar is, terwijl om mij heen alles beweegt.

God kijkt verder dan het resultaat

Mijn dochter Celisa maakte laatst een prachtig Sinterklaasgedicht voor opa en oma. Met hulp van ChatGPT. Iedereen was intens onder de indruk van het eindresultaat. Maar weet je wat mij raakte? Niet het gedicht. Maar het gesprek dat eraan voorafging. Daar zag ik wat er écht in haar leefde. Zo kijkt God ook. Hij kijkt niet alleen naar wat jij laat zien aan de buitenwereld. De buitenkant. Maar naar wie jij bent achter de schermen. Naar het leven voor Zijn aangezicht.

Komen – kijken – blijven

Bij dit thema zie ik drie bewegingen:

- **Komen.**
- **Kijken.**
- **Blijven.**

Komen

In Lucas 10:39 zit Maria aan Jezus' voeten. *Ze begint niet met doen. Ze begint met komen.* God zei vaak tegen mij: Zeina, wees méér Maria dan Martha. Dat was een leerproces. Want doen en regelen zat diep in mij... Maar God nodigde mij steeds weer uit: kom eerst. Niet omdat doen verkeerd is, maar omdat nabijheid altijd de bron is.

Kijken

Psalm 16:8 zegt: *Ik stel mij steeds de Heer voor ogen. Hij is bij mij, ik zal niet wankelen.*

Waar je naar kijkt, daar ga je naartoe. Kijk je naar angst, dan verstijf je. Kijk je naar jezelf, dan raak je moe. Kijk je naar Jezus, dan word je hersteld. Paulus zegt:

Wij zien allemaal met een open gezicht de heerlijkheid van de Heer. Daardoor worden wij steeds meer veranderd om op Hem te lijken. Dat doet de Geest van de Heer (2 Korintiërs 3:18).

Ik moest hier denken aan Rafael. Hij vertelde een keer bij ons aan tafel hoe hij vastzat in zonde en er niet uit leek te komen. Wat mij raakte, was dit: hij kwam er niet uit door harder zijn best te doen. Maar door zijn blik te veranderen. Door te blijven kijken naar Jezus. Dat is heiliging. Niet vechten in eigen kracht. Maar blijven kijken.

Blijven

Jezus zegt in Johannes 15:3: *Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie.* En Hij zegt daarna in vers 11: *Dit heb Ik tegen jullie gezegd, zodat mijn blijdschap in jullie zal zijn en jullie blijdschap volkomen zal zijn.*

Ik ken mensen die ooit heel dichtbij God leefden. Echt. Diep. Oprecht. Ze kwamen. Ze keken. Maar op een gegeven moment bleven ze niet. *Blijven is misschien wel de meest volwassen keuze in geloof.* Niet spectaculair. Niet altijd voelbaar. Maar precies waar Jezus ons toe oproept. En God? Hij blijft altijd trouw. Zijn aangezicht blijft uitnodigend. Altijd.

De ring

Ik wilde ooit een ring als teken dat ik kostbaar ben. Dat leek mij wel fijn. Maar God had op dat moment iets anders voor mij in gedachten. Toen ik thuis was zag ik wat erop stond: *JOY. De blijdschap van de Heer is jullie kracht* (Nehemia 8:10). Eerlijk gezegd was ik daar eerst niet blij mee. Vreugde opbrengen voelde voor mij ingewikkeld. Tot God mij liet zien: vreugde is geen prestatie. Het is een cadeau. Je maakt het niet zelf. Je ontvangt het voor Zijn aangezicht.

Samen voor Zijn aangezicht

God zegt door het hele O.T.: *“Zoek Mij.”* Dat zegt Hij niet alleen tegen één persoon, maar tegen Zijn volk. En Jezus belooft in Matteüs 18:20: *Want waar twee of drie mensen in mijn naam bij elkaar zijn, daar ben Ik bij hen.* De samenkomst is daarom geen losse activiteit, maar een plek waar we samen voor Zijn aangezicht komen. Net zoals je in een relatie niet alleen 1-op-1 bent, maar ook samenkomt met anderen om dingen te vieren, zo is de gemeente een plek waar we samen God zoeken en samen leven voor Zijn aangezicht. Als je dat mist, mis je ook een vorm van ontmoeting waarin God Zijn aangezicht over jouw leven laat schijnen.

Tot slot

Leven voor Zijn aangezicht is geen moment. Het is een manier van leven. God vraagt geen perfectie. Hij nodigt je uit: *Kom. Kijk. Blijf.* Want dáár vind je vreugde, leven en richting. En onthoud dit: je hoeft niet perfect te zijn voor Zijn aangezicht — *Zijn aangezicht maakt jou heler, rustiger en vrijer.*

Neem dit mee

Misschien goed om deze week eens stil te staan bij drie vragen:

- Waar nodigt God mij uit om **te komen** en even te stoppen met rennen of regelen?
- Waar vraagt Hij mij om anders te **kijken**? Van angst naar vertrouwen. Van mezelf naar Jezus.
- Waar mag ik leren **blijven**, ook als het niet speciaal voelt?

Voor Zijn aangezicht mag jij steeds opnieuw beginnen!

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (11)

HET VUUR

Door Toon van den Hoorn

Openbaring 8:5

Inleidend

We spreken over een aantal aspecten die de overgang van het zesde zegel naar het zevende zegel kenmerken. Dus: van waaruit het zevende zegel geopend wordt.

We bespraken reeds: stilte, voorbereiding, aanbidding, late regen, dageraad, gewilligheid, barensweeën. In deze studie het laatste aspect: **vuur**. Matt. 24:21 *"Er zal een verdrukking zijn zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal"*.

1. Waar komt dit vuur vandaan?

We zien: de engel neemt het wierookvat en vult dat met het vuur van het altaar (Openb. 8:3).

Er zijn twee altaren. Het gouden reukofferaltaar in het heilige, en het koperen brandoffer altaar in de voorhof. *Op het koperen brandofferaltaar wordt geofferd met vuur. Op het reukofferaltaar wordt slechts reukwerk geofferd. Dus dat onderscheid maken wij.*

In Openb. 8:3 is sprake van het gouden altaar voor de troon. Dat is beeld van aanbidding en gebed. In de gemeente maken de heiligen zich gereed en aanbidden de Heer.

In de voorhof staat het koperen brandofferaltaar. Daar is het vuur. Daar wordt verzoening gedaan.

Dat vuur wordt dus niet van het gouden reukofferaltaar gehaald. Het vuur wordt gehaald van het brandofferaltaar.

Waar het koninkrijk Gods in alle volheid baan breekt, komt ook het tegenovergestelde tot volheid. Het vuur is een beeld van de machten van de duisternis. Die komen op eenieder af die naar Gods bedoeling wil leven. Met maar één doel: te vernietigen. In dat vuur van het brandofferaltaar geeft Jezus zijn leven. In dat vuur is Jezus overwinnaar op de duivel en de dood. In dat vuur is onze verlossing bewerkt.

De machten van de duisternis willen alles onderuit halen wat God in Jezus bewerkt. Maar Jezus blijft staan. Het vuur kan Hem niet aantasten.

Datzelfde vuur, diezelfde machten van de duisternis komen ook af op allen, die zich in alle rust en stilte toebereiden. Die in aanbidding en gebed de late regen

verwerken in hun persoonlijk leven. *Dat vuur komt dus ook op ons af.* Maar zo goed als dat vuur geen invloed heeft op Jezus Christus, zo mag het bij ons ook zijn.

Dat vuur komt op ons af. Je bent van oorsprong *puur goud*. Als je puur goud in het vuur brengt, gebeurt er niets mee. Vuur heeft geen vat op goud. De geworden situatie is anders. Goud is vermengd met andere minder edele zaken, door zonde, enz.

Dan gebeurt er iets anders in dat vuur.

Daardoor verdwijnt wat oorspronkelijk niet bij jou hoort. De vermenging gaat eraf, als je doorgaat. Het oorspronkelijke blijft over. Als jij vasthoudt aan datgene die jij van oorsprong bent, in relatie blijft met de Heer, dan verdwijnt wat niet bij jou hoort. Dan hoeft de voorbereiding, de stilte, de aanbidding en het gebed, de gewilligheid *niet door het vuur te worden onderbroken*.

Die wordt juist intenser te midden van het vuur. Zolang wij vasthouden aan onze oorsprong en in relatie blijven met de Heer, *zal het vuur je niet verteren en de vlam ons niet verbranden* (Jes. 43:2b). *Dan komt er alleen maar tevoorschijn wat God bedoelt en wat Jezus bewerkt.*

2. "De engel neemt dit vuur van het brandofferaltaar en vult er het wierookvat mee". Wat betekent dit?

Terwijl je in de verdrukking bent, is er op jouw geloof een *verhoogde activiteit in de engelenwereld*.

Michael met zijn engelen staan aan jouw kant. Ze strijden met je mee, ze ondersteunen je. Gabriël en zijn engelen verkwikken jou met Gods gedachten die al bij je aanwezig zijn. De leiding van de Geest, doet jou omhooggaan. Jij gaat baren, jij gaat door weeën, door vuur heen. Niets of niemand kan dit tegenhouden.

Het vuur komt dus naar de gemeente toe. Het heeft echter geen enkele invloed. Die mensen blijken onaantastbaar te zijn. *De openbaarwording van de zonen van God gaat gewoon door.*

3. Dan lezen we in Op. 8:5. Dat vuur wordt ook op de aarde geworpen

Dus datzelfde vuur, diezelfde machten der duisternis komen op allen af die nog niet zo duidelijk of niet meer zo duidelijk hun plaats in de hemel innemen. *Bij hen is de Babel-situatie: zij leven nog in verwarring. Zij krijgen het benauwd. De vijand wil hen ontnemen wat zij nog hebben. "Wie heeft, hem zal gegeven worden, maar wie niet heeft, ook wat hij heeft het zal hem ontnomen worden"* (Matt. 13:12). *Dat is de werking van het vuur.* In een Babel-situatie kom je als volgt. Je weet eigenlijk wel iets van het evangelie. Je leest erover. Je hoort

erover. Maar je beantwoordt er niet aan met je leven. Dan zit je gauw in verwarring of vertwijfeling.

4. Waar is het vuur het heetst?

Daar waar Jezus Christus werkt. Daar komt de vijand op af. Daar is ook de meeste hulp. Wordt nooit en te nimmer bang voor dat vuur. Blijf dat bedenken in je eigen situatie: de vijand komt af op het werk van Jezus Christus in mij. Om mij in verwarring te brengen. Dan is er ook genade voor mij om bestand te zijn tegen dat vuur. Het is mogelijk erdoorheen te komen. Blijf geconcentreerd op wat de Heer bezig is te doen.

5. Wij ontkomen niet aan deze vuurdoop

Zolang er een vijand is, volgt op de doop in heilige Geest de doop in vuur. Net als Jezus zullen ook wij in de woestijn, in het vuur, **door de Geest verder omhoog geleid worden** (Matt. 4:1, naar de grondtekst). Dat wil zeggen: het zoonsleven gaat er nog meer uitkomen, in zijn hoogte, breedte en diepte. In het vuur zijnde zullen wij door de Geest worden geleid. Want die Geest is in ons. Op *de uitwerking van de late regen* in het openbaar komen van de eerste zonen Gods *volgt een regen van vuur en hagel*. Dat is de oorlog die er dan in de hemel komt (Openb. 12:7).

6. Het is van groot belang juist bij vuur, verdrukking, in de tempel te blijven

Voor het gouden altaar te blijven staan. Het vuur wil mensen hieruit weghalen. De eerste opzet van de vijand is jou te isoleren, *uit die tempel te halen*. Als je maar zo afgeleid bent, dat je niet meer bidt, aanbidt, je toebereidt, de late regen laat werken, een en al gewilligheid in je aanboort samen met de Heer. Dan ben je een gemakkelijke prooi voor de vijand.

7. Zonder enige angst voor het rijk der duisternis realiseren we ons in dat half uur stilte tegenover een draak te staan

Zoals de vrouw in *Openbaring 12* tegenover een draak staat, satan zelf.

Hoe komt dat, heeft die daar niet al die tijd gestaan? Feitelijk wel. Maar Satan is de aanvoerder. Hij beveelt. Hij geeft orders. Hij heeft zijn legeraanvoerders. Al die legeraanvoerders moeten het afleggen tegen de gemeente. **Alle berg en eiland worden van zijn plaats gerukt** (Openb. 6:14, zesde zegel). Dus al die grote legeraanvoerders moeten het afleggen tegen de gemeente. *In het vuur der verdrukking gaan de levende leden van de gemeente door en komen zo vlak voor het gouden altaar te staan, hier in Openb. 8. Het diepste van het vuur laat zich omschrijven als de verheving van*

alles door Belial. Ook dat schrikt ons niet af.

De gemeente staat op het punt te baren. Zij gaat door weën heen, door vuur heen, **door een zee van glas en vuur heen** (Openb. 15:2). Door het belialse vuur heen. *Je wordt opgeroepen om in alle stilte door te gaan met toebereiding, om in deze periode te komen tot een en al bereidwilligheid*. Dat vuur wil bewerken dat je het niet meer weet, je het moeilijk hebt met zichtbare dingen in de gemeente. Dat je het heimelijk verzet van het rijk der duisternis niet ten volle op z'n diepste achtergronden onderkent. *Zo van*: ik heb er een andere mening over, ik ga zo mijn eigen weg, ik heb mijn eigen koers. Daarmee onttrekken mensen zich aan het levende lichaam. *Deze geest is nu reeds werkzaam in de wereld*, met het doel in een ver gevorderd stadium, waar zonen Gods openbaar gaan komen **een derde deel van die sterren des hemels uit die hemel mee te slepen en op de aarde te werpen** (Openb. 12:4). *Daar bereidt deze geest zich op toe, daar is dit vuur op uit*.

Dat vuur geeft jou nu gelijk als je je verzet, maar verteert jou straks en wil je verderven. *Niet elk meningsverschil wordt door de weerspannigheid bewerkt, maar een bepaald meningsverschil kan wel door de geest van weerspannigheid vastgehouden worden, zodat het nooit tot een oplossing komt*.

8. Tenslotte

De bedoeling is dat wij eenparig, één van hart, één van ziel, één en al bereidwilligheid, de Heer in deze tijd gaan toebehoren. Dat kost alles! En dat geeft je ook alles, het meest heerlijke leven wat er is. Een leven als Jezus Christus.

Het vuur wordt naar het wierookvat gebracht. Het komt naar de gemeente toe. Het komt op jou af. Met elkaar weerstaan wij dat. Blijf dus op die hoge positie en laat je nooit meenemen naar de aarde.

Besef de tijd waarin je leeft. Zie de mogelijkheden en middelen tot op dit moment aangereikt. Weet waar we met Jezus op aan gaan en vrees niet. **Houd vast wat je hebt** (Openb. 3:11). Ga door, kom tot rust, blijf in die rust en ga door met je verdere toebereiding. Dan komt de overste der wereld, maar heeft niets aan jou.

Dan zal er vuur in dat wierookvat gebracht worden, maar dat vuur zal ons niet verbranden. Weet je wat gaat gebeuren? Het zoonschap van God gaat openbaar komen. In alle volheid (wordt vervolgd).

[19951206-2367-TvdH-openb8.5-6 verschijnselen het vuur-\(op11\)](#) (MP3).

[Overzicht studies Openbaringen](#)
[Schema zevende zegel Openbaring](#)

MEDEDELINGEN

- Uiterste datum indienen kopij is **op 14-02** voor no. 2/3 van jaargang 5, **februari/maart 2026**. **Verschijning: ongeveer 20-22 februari**. Het aprilnummer zal D.V. rond 27-29 april verschijnen (zie persoonlijk: voorin).
- In het volgende nummer o.a. weer artikelen van Christiana van de Velde, Lauris van Eekeren en een als artikel omgezette toespraak van wijlen broeder J.E. van den Brink over *Hij komt met de wolken* en de start van een korte vierdelige serie door Jildert de Boer over de eindtijd, in het bijzonder met betrekking tot de zogenoemde opname.
- **WEBSITES**
die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:
<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)
<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Redactie:

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6,

3841 KC Harderwijk (t/m 31-03-2026).

Jan van Nassaupark 91,

3844 BS Harderwijk (vanaf 01-04-2026).

Tel. 06-27269342

Vormgeving: Henk Verbeek

Redactie

GEDICHT

'Dank U Heer, dat wij dankzij uw GENADE en LIEFDE mogen zijn... wie we zijn: Een Kóningskind... waar U zo van houdt en die U tróóst en kracht geeft in verdriet! Een Kóningskind met een nieuwe identiteit, een nieuw leven... want dat en nog veel méér heeft U ons gegeven!'

En óók als de duivel twijfel zaait met: '... En jij... jij zegt, dat jij van Gód bent...? Kijk, hoe depressief je bent, hoe onzeker... en jij zegt, dat je Gód hebt...?' En zo... zó valt de duivel aan met twijfels in ons denken, maar Gód... Hij heeft ons gegeven ware, ónuitwisbare beloften in ons leven!

Want God, Hij spréékt en wijst jou aan: 'Jij mijn GELIEFD kind... jij bent een nieuwe schepping en je mag staan in het geloof en laten zien, wie Ik ben! Bewaak dan je hart, je ogen en óren met mijn Wáárheid... en weet dat je door Mij geliefd bent en gekénd, dus hoe jij je voelt... betekent niet dat je dit bént!'

'Het is mijn Wáárheid die jou definieert want jij mag zeggen: 'Ik ben een rechtvaardige o, God in Ú en dáárom mag ik leven in uw klimaat... continu! Het oude is voorbij en alles... ALLES IS NIEUW, ik mag vernieuwend en pósitief denken want... uw Waarheid overwint en ik... ik ben úw Kóningskind!'

Want Góds Waarheid... overwint!

Hanny Laurita

